

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про управління об'єктами державної власності

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, № 46, ст.456)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 514-VI від 17.09.2008, ВВР, 2008, № 50-51, ст.384

№ 2457-VI від 08.07.2010, ВВР, 2010, № 48, ст.564

№ 2626-VI від 21.10.2010, ВВР, 2011, № 12, ст.74

№ 2850-VI від 22.12.2010, ВВР, 2011, № 28, ст.252

№ 2856-VI від 23.12.2010, ВВР, 2011, № 29, ст.272

№ 3322-VI від 12.05.2011, ВВР, 2011, № 45, ст.478

№ 3531-VI від 16.06.2011, ВВР, 2012, № 4, ст.23

№ 3610-VI від 07.07.2011, ВВР, 2012, № 7, ст.53

№ 3686-VI від 08.07.2011, ВВР, 2012, № 15, ст.92

№ 3713-VI від 08.09.2011, ВВР, 2012, № 15, ст.100

№ 4498-VI від 13.03.2012, ВВР, 2012, № 40, ст.480

№ 5063-VI від 05.07.2012, ВВР, 2013, № 28, ст.298

№ 5213-VI від 06.09.2012, ВВР, 2013, № 32, ст.413

№ 5463-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 4, ст.61

№ 406-VII від 04.07.2013, ВВР, 2014, № 20-21, ст.712

№ 1170-VII від 27.03.2014, ВВР, 2014, № 22, ст.816

№ 1323-VII від 05.06.2014, ВВР, 2014, № 34, ст.1166

№ 319-VIII від 09.04.2015, ВВР, 2015, № 25, ст.192

№ 766-VIII від 10.11.2015, ВВР, 2015, № 52, ст.482

№ 817-VIII від 24.11.2015, ВВР, 2016, № 10, ст.97

№ 848-VIII від 26.11.2015, ВВР, 2016, № 3, ст.25

№ 910-VIII від 24.12.2015, ВВР, 2016, № 5, ст.49

№ 1405-VIII від 02.06.2016, ВВР, 2016, № 28, ст.533

№ 1540-VIII від 22.09.2016, ВВР, 2016, № 51, ст.833

№ 1792-VIII від 20.12.2016, ВВР, 2017, № 4, ст.43

№ 2095-VIII від 08.06.2017, ВВР, 2017, № 32, ст.344

№ 2258-VIII від 21.12.2017, ВВР, 2018, № 9, ст.50

№ 2269-VIII від 18.01.2018, ВВР, 2018, № 12, ст.68

№ 2491-VIII від 05.07.2018, ВВР, 2018, № 46, ст.369

№ 2516-VIII від 04.09.2018, ВВР, 2018, № 41, ст.316

№ 155-IX від 03.10.2019, ВВР, 2019, № 48, ст.325 - щодо набрання чинності
див. пункт 1 розділу XII

№ 157-IX від 03.10.2019, ВВР, 2020, № 4, ст.25

№ 264-IX від 31.10.2019, ВВР, 2020, № 2, ст.6

№ 440-IX від 14.01.2020, ВВР, 2020, № 28, ст.188

№ 465-IX від 16.01.2020, ВВР, 2020, № 30, ст.206
№ 719-IX від 17.06.2020, ВВР, 2020, № 47, ст.407}

{Щодо визнання неконституційними окремих положень див. Рішення
Конституційного Суду
№ 8-р(І)/2020 від 22.07.2020}

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 1089-IX від 16.12.2020
№ 1396-IX від 15.04.2021
№ 1630-IX від 13.07.2021, ВВР, 2021, № 46, ст.378
№ 1865-IX від 04.11.2021, ВВР, 2022, № 6, ст.42
№ 1909-IX від 18.11.2021, ВВР, 2023, №№ 12-13, ст.28
№ 1962-IX від 15.12.2021, ВВР, 2023, № 2, ст.6
№ 2079-IX від 17.02.2022, ВВР, 2023, № 16, ст.55
№ 2154-IX від 24.03.2022
№ 2182-IX від 01.04.2022 - діє на період дії правового режиму воєнного стану
№ 2438-IX від 19.07.2022 - щодо набрання чинності див. пункт 2
№ 2465-IX від 27.07.2022, ВВР, 2023, №№ 18-19, ст.81
№ 2468-IX від 28.07.2022
№ 2529-IX від 16.08.2022
№ 2761-IX від 16.11.2022, ВВР, 2023, № 52, ст.149
№ 2792-IX від 01.12.2022, ВВР, 2023, № 29, ст.106
№ 2896-IX від 06.02.2023, ВВР, 2023, № 59, ст.183
№ 3137-IX від 30.05.2023, ВВР, 2023, № 77, ст.269
№ 3272-IX від 27.07.2023, ВВР, 2023, № 88, ст.324
№ 3587-IX від 22.02.2024
№ 3683-IX від 08.05.2024
№ 3706-IX від 09.05.2024
№ 3723-IX від 22.05.2024
№ 4042-IX від 30.10.2024}

*{У тексті Закону слова "статутний фонд" в усіх відмінках і числах замінено
словами "статутний капітал" у відповідному відмінку і числі № 2850-VI від
22.12.2010}*

*{У тексті Закону слова "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує
формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку" в
усіх відмінках замінено словами "центральний орган виконавчої влади, що
забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління
об'єктами державної власності" у відповідному відмінку, а слова "центральний
орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері*

*управління об'єктами державної власності" у всіх відмінках та "наїв"
виключено згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}*

Цей Закон відповідно до Конституції України визначає правові основи управління об'єктами державної власності.

Стаття 1. Поняття управління об'єктами державної власності

1. Управління об'єктами державної власності - здійснення Кабінетом Міністрів України та уповноваженими ним органами, іншими суб'єктами, визначеними цим Законом, повноважень щодо реалізації прав держави як власника таких об'єктів, пов'язаних з володінням, користуванням і розпоряджанням ними, у межах, визначених законодавством України, з метою задоволення державних та суспільних потреб.

Стаття 2. Законодавство про управління об'єктами державної власності

1. Законодавство про управління об'єктами державної власності складається з цього Закону, Господарського кодексу України, Податкового кодексу України, Закону України "Про захист економічної конкуренції", інших законів України, якими можуть бути встановлені особливості управління окремими об'єктами державної власності або їх видами, та інших нормативно-правових актів з питань управління об'єктами державної власності.

{Частина перша статті 2 із змінами, внесеними згідно із Законом № 465-IX від 16.01.2020}

Стаття 3. Об'єкти управління державної власності

1. Об'єктами управління державної власності є:

майно, яке передане казенним підприємствам, державним некомерційним підприємствам в оперативне управління;

{Абзац другий частини першої статті 3 в редакції Закону № 1962-IX від 15.12.2021}

майно, яке передане державним комерційним підприємствам (далі - державні підприємства), установам та організаціям;

майно, яке передане державним господарським об'єднанням;

корпоративні права, що належать державі у статутних капіталах господарських організацій (далі - корпоративні права держави);

державне майно, що забезпечує діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України;

{Абзац шостий частини першої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

державне майно, передане в оренду, лізинг;

{Абзац сьомий частини першої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

державне майно, передане та/або створене (збудоване) на підставі договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства (у тому числі концесійного договору);

{Частину першу статті 3 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

державне майно, що перебуває на балансі господарських організацій і не увійшло до їх статутних капіталів або залишилося після ліквідації підприємств та організацій;

державне майно, передане в безстрокове безоплатне користування Національній академії наук України, галузевим академіям наук;

безхазяйне та конфісковане майно, що переходить у державну власність за рішенням суду;

державне майно, надане суб'єкту господарювання на праві господарського відання відповідно до законодавства.

{Частину першу статті 3 доповнено абзацом дванадцятим згідно із Законом № 264-IX від 31.10.2019}

2. Дія цього Закону не поширюється на управління об'єктами власності Українського народу, визначеними частиною першою статті 13 Конституції України, а також на здійснення прав інтелектуальної власності та корпоративні права, що виникли внаслідок участі державних наукових (науково-дослідних, науково-технологічних, науково-технічних, науково-практичних) установ та державних університетів, академій, інститутів у створенні господарських товариств шляхом внесення до статутного капіталу такого товариства майнових прав інтелектуальної власності, що належать цим установам та навчальним закладам.

{Абзац перший частини другої статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом № 848-VIII від 26.11.2015}

Особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі визначаються Законом України "Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі" та Законом України "Про особливості реформування підприємств оборонно-промислового комплексу державної форми власності".

{Частина другу статті 3 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 3531-VI від 16.06.2011; із змінами, внесеними згідно із Законом № 1630-IX від 13.07.2021}

Особливості управління Експортно-кредитним агентством визначаються Законом України "Про фінансові механізми стимулювання експортної діяльності".

{Частина другу статті 3 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 1792-VIII від 20.12.2016; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2154-IX від 24.03.2022}

Особливості управління Фондом енергоефективності визначаються Законом України "Про Фонд енергоефективності".

{Частина другу статті 3 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом № 2095-VIII від 08.06.2017}

Дія цього Закону не поширюється на управління банками, що здійснюється відповідно до Закону України "Про банки і банківську діяльність", крім випадків, прямо встановлених у цьому абзаці. Дія положень абзаців другого і четвертого частини другої та частини восьмої статті 11⁻², абзацу другого частини першої, частин третьої і четвертої статті 14 цього Закону поширюється на управління банками, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій належать державі, крім державних банків, управління якими здійснюється відповідно до статті 7 Закону України "Про банки і банківську діяльність".

{Частина другу статті 3 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

Дія цього Закону не поширюється на управління державними банками, що здійснюється відповідно до Закону України "Про банки і банківську діяльність", а також на управління Фондом часткового гарантування кредитів у сільському господарстві, що здійснюється відповідно до Закону України "Про Фонд часткового гарантування кредитів у сільському господарстві", крім абзацу першого частини другої статті 11⁻².

{Частина другу статті 3 доповнено абзацом згідно із Законом № 2491-VIII від 05.07.2018; із змінами, внесеними згідно із Законом № 1865-IX від 04.11.2021}

Дія цього Закону не поширюється на передачу у власність організацій водокористувачів об'єктів інженерної інфраструктури меліоративних систем державної форми власності.

{Частину другу статті 3 доповнено абзацом згідно із Законом № 2079-IX від 17.02.2022}

Стаття 4. Суб'єкти управління об'єктами державної власності

1. Суб'єктами управління об'єктами державної власності є:

Кабінет Міністрів України;

{Абзац третій частини першої статті 4 виключено на підставі Закону № 1405-VIII від 02.06.2016}

центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності;

міністерства, інші органи виконавчої влади та державні колегіальні органи (далі - уповноважені органи управління);

{Абзац п'ятий частини першої статті 4 в редакції Закону № 1323-VII від 05.06.2014}

Фонд державного майна України;

органи, що забезпечують діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України;

органи, які здійснюють управління державним майном відповідно до повноважень, визначених окремими законами;

державні господарські об'єднання, державні холдингові компанії, інші державні господарські організації (далі - господарські структури), державне підприємство, установа, організація або господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі;

{Абзац дев'ятий частини першої статті 4 із змінами, внесеними згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

Національна академія наук України, галузеві академії наук.

За рішенням Кабінету Міністрів України або центрального органу виконавчої влади, що здійснює функції з управління відповідними об'єктами державної власності/корпоративними правами, державне підприємство, установа, організація або господарське товариство, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій

(часток) якого належать державі, здійснюють управління об'єктами державної власності в частині виконання повноважень концесієдавця.

{Частина першу статті 4 доповнено абзацом одинадцятим згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

Суб'єктом управління об'єктами державної власності, що використовуються у процесі провадження діяльності з транспортування та/або зберігання природного газу, передачі електричної енергії може бути лише уповноважене Кабінетом Міністрів України міністерство. Умови управління об'єктами державної власності визначаються у відповідному договорі згідно із законом. Інші суб'єкти управління об'єктами державної власності не можуть мати повноважень щодо об'єктів державної власності, переданих на таких умовах, якщо такі повноваження суперечать встановленим законом вимогам про відокремлення та незалежність.

{Частина першу статті 4 доповнено абзацом дванадцятим згідно із Законом № 264-IX від 31.10.2019; в редакції Закону № 1396-IX від 15.04.2021}

{Частина перша статті 4 в редакції Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

2. Державна керуюча холдингова компанія має статус уповноваженого органу управління щодо об'єктів управління державної власності, що передані до її статутного капіталу та статутного капіталу її корпоративних підприємств.

{Статтю 4 доповнено частиною другою згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері управління об'єктами державної власності

1. Кабінет Міністрів України є суб'єктом управління, що визначає об'єкти управління державної власності, стосовно яких виконує функції з управління, а також об'єкти управління державної власності, повноваження з управління якими передаються іншим суб'єктам управління, визначеним цим Законом.

2. Здійснюючи управління об'єктами державної власності, Кабінет Міністрів України:

1) визначає органи виконавчої влади та державні колегіальні органи, які здійснюють функції з управління об'єктами державної власності;

{Пункт 1 частини другої статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1323-VII від 05.06.2014}

2) встановлює порядок передачі об'єктів державної власності суб'єктам управління, визначеним цим Законом;

{Пункт 3 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

4) визначає умови створення та діяльності господарських структур;

5) приймає рішення про створення, реорганізацію та ліквідацію господарських структур і визначає уповноважені органи управління, які здійснюють контроль за їх діяльністю;

{Пункт 5 частини другої статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

{Пункт 6 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

7) приймає рішення про створення, реорганізацію та ліквідацію казенних підприємств і визначає центральні органи виконавчої влади, до сфери управління яких вони належать;

8) приймає рішення про передачу відповідно до закону об'єктів державної власності в комунальну власність, дає згоду на передачу об'єктів з комунальної в державну власність;

{Пункт 9 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 2269-VIII від 18.01.2018}

{Пункт 10 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 2269-VIII від 18.01.2018}

{Пункт 11 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Пункт 12 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Пункт 13 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

14) приймає за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності, рішення про передачу повноважень з управління корпоративними правами держави уповноваженим органам управління та господарським структурам;

{Пункт 14 частини другої статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

15) розробляє та укладає міжнародні договори України щодо об'єктів державної власності України згідно із законодавством;

16) призначає позапланові перевірки використання об'єктів управління державної власності та встановлює порядок їх проведення;

{Пункт 16 частини другої статті 5 в редакції Закону № 4498-VI від 13.03.2012; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2465-IX від 27.07.2022}

16⁻¹) визначає критерії, відповідно до яких утворення наглядової ради є обов'язковим на державних унітарних підприємствах (крім підприємств оборонно-промислового комплексу) та, з урахуванням законів України, в господарських товариствах, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

{Частину другу статті 5 доповнено пунктом 16⁻¹ згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

17) встановлює критерії ефективності управління об'єктами державної власності та порядок їх застосування;

{Пункт 17⁻¹ частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 3686-VI від 08.07.2011}

{Пункт 17⁻¹ частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

17⁻²) затверджує вимоги до незалежних членів наглядових рад державних унітарних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

{Частину другу статті 5 доповнено пунктом 17⁻² згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

17⁻³) визначає істотні умови договору, який укладається з Адміністратором електронної торгової системи та оператором електронного майданчика - юридичною особою, що має право використовувати електронний майданчик;

{Частину другу статті 5 доповнено пунктом 17⁻³ згідно із Законом № 2269-VIII від 18.01.2018}

17⁻⁴) затверджує Політику державної власності;

{Частину другу статті 5 доповнено пунктом 17⁻⁴ згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

18) визначає порядок:

а) здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності;

б) спрямування коштів, визначених Державним бюджетом України, на фінансування витрат, пов'язаних з викупом часток (акцій) вторинної емісії господарських організацій з корпоративними правами держави, та заходи щодо реструктуризації, досудової санації та інші заходи, які стосуються функціонування об'єктів державного сектору економіки;

в) відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями (у межах державної дивідендної політики);

{Підпункт "в" пункту 18 частини другої статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2457-VI від 08.07.2010; в редакції Закону № 465-IX від 16.01.2020; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

в¹) розстрочення платежу із сплати господарськими товариствами, у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, дивідендів до державного бюджету (у межах державної дивідендної політики);

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "в¹" згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

г) конкурсного відбору керівників державних унітарних підприємств, голів виконавчих органів господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у яких утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також у яких утворення наглядової ради не передбачено статутом, з дотриманням принципів колективної придатності, різноманітності складу, рівності вимог, професійності, відкритості та прозорості;

{Підпункт "г" пункту 18 частини другої статті 5 в редакції Законів № 4498-VI від 13.03.2012, № 3587-IX від 22.02.2024}

г) оплати праці і винагороди керівників державних унітарних підприємств, голів виконавчих органів господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі (для акціонерних товариств - з урахуванням статті 39 Закону України "Про акціонерні товариства"), у яких утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також у яких утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Підпункт "г" пункту 18 частини другої статті 5 в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

{Підпункт "д" пункту 18 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Підпункт "е" пункту 18 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

є) створення та ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності;

{Підпункт "ж" пункту 18 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

з) проведення інвентаризації об'єктів державної власності;

и) відчуження та списання об'єктів державної власності;

{Підпункт "і" пункту 18 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

{Підпункт "ї" пункту 18 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Підпункт "й" пункту 18 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

к) проведення щорічного державного фінансового аудиту діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки;

{Підпункт "к" пункту 18 частини другої статті 5 в редакції Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

л) укладення державними підприємствами, установами, організаціями, а також господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у яких утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також у яких утворення наглядової ради не передбачено статутом, договорів про спільну діяльність та управління майном;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "л" згідно із Законом № 3322-VI від 12.05.2011; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

м) проведення конкурсів із залучення приватних інвесторів для здійснення державно-приватного партнерства;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "м" згідно із Законом № 3322-VI від 12.05.2011; в редакції Закону № 3686-VI від 08.07.2011}

н) передачі повноважень з управління корпоративними правами держави відповідним суб'єктам управління;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "н" згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

о) перетворення державних підприємств у акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі яких належать державі;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "о" згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Закону № 3272-IX від 27.07.2023}

п) передачі майна в оренду;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "п" згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Закону № 157-IX від 03.10.2019}

р) здійснення витрат суб'єктами господарювання державного сектору економіки у разі незатвердження (непогодження) річних фінансових планів у встановленому порядку;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "р" згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

р¹) щорічного погодження центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову, бюджетну та боргову політику, в окремих випадках - за додатковою участю Кабінету Міністрів України, пропозицій органів управління державних унітарних підприємств, загальних зборів господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, які є суб'єктами природних монополій або плановий розрахунковий обсяг чистого прибутку яких перевищує 50 мільйонів гривень, щодо окремих фінансових показників, а саме коефіцієнтів рентабельності, ліквідності та платоспроможності, а також обсягів виплат на користь держави, бюджетного фінансування та квазіфіскальних операцій, які включатимуться до листа очікувань власника, а також фінансових, стратегічних та інвестиційних планів таких підприємств та господарських товариств;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "р¹" згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

р²) погодження центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову, бюджетну та боргову політику, визначення методів обчислення величини резерву сумнівних боргів (резерву очікуваних кредитних збитків) та способу визначення коефіцієнта сумнівності у межах облікових політик державних унітарних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій

(часток) належать державі, які є суб'єктами природних монополій або плановий розрахунковий обсяг чистого прибутку яких перевищує 50 мільйонів гривень;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "р-2" згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

{Підпункт "с" пункту 18 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

т) проведення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради державного унітарного підприємства та їх призначення, а також проведення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що пропонуються суб'єктом управління об'єктами державної власності до обрання на посаду незалежних членів наглядової ради;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "т" згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

у) оприлюднення інформації про діяльність державних унітарних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, а також господарських товариств, 50 і більше відсотків акцій (часток) яких належать господарським товариствам, частка держави в яких становить 100 відсотків;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "у" згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

ф) визначення та затвердження кандидатур представників держави, які призначаються до наглядових рад державних унітарних підприємств, і тих, які беруть участь у загальних зборах та обираються до наглядових рад господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "ф" згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

{Підпункт "х" пункту 18 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

{Підпункт "ц" пункту 18 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

ц¹) звітування наглядової ради перед уповноваженим органом управління державного унітарного підприємства, загальними зборами господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток)

належать державі (для акціонерних товариств - з урахуванням статті 70 Закону України "Про акціонерні товариства"), про виконання стратегічного плану розвитку, про досягнення коротко- та середньострокових фінансових, операційних і нефінансових цілей його діяльності, визначених у листі очікувань власника;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "ц⁻¹" згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

ц⁻²) оцінювання діяльності наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, відповідно до статті 11⁻⁷ цього Закону (для акціонерних товариств - з урахуванням статті 70 Закону України "Про акціонерні товариства");

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "ц⁻²" згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

ц⁻³) оцінки досягнення державним унітарним підприємством, господарським товариством, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, поставлених цілей діяльності, визначених у листі очікувань власника;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "ц⁻³" згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

ч) формування та ведення реєстру укладених контрактів з керівниками державних унітарних підприємств, головами виконавчих органів господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "ч" згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

ш) продажу об'єктів великої приватизації державної власності;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "ш" згідно із Законом № 2269-VIII від 18.01.2018}

щ) проведення електронних аукціонів для продажу об'єктів малої приватизації;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "щ" згідно із Законом № 2269-VIII від 18.01.2018}

ю) відбору операторів електронних майданчиків для організації проведення електронних аукціонів з продажу об'єктів малої приватизації, авторизації

електронних майданчиків, розмір та порядок плати за участь у електронному аукціоні, визначення переможця за результатами електронного аукціону;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "ю" згідно із Законом № 2269-VIII від 18.01.2018}

я) визначення додаткових умов продажу об'єктів малої приватизації;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "я" згідно із Законом № 2269-VIII від 18.01.2018}

я¹) залучення радників для підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії, та визначення розміру їх винагороди;

{Пункт 18 частини другої статті 5 доповнено підпунктом "я-1" згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

18¹) затверджує методики:

оцінки об'єктів оренди, розрахунку, розподілу і використання плати за оренду (суборенду) державного майна;

оцінки майна;

розрахунку концесійних платежів;

оцінювання фіскальних ризиків, пов'язаних з діяльністю суб'єктів господарювання державного сектору економіки;

{Пункт 18¹ частини другої статті 5 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

{Частину другу статті 5 доповнено пунктом 18¹ згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

19) забезпечує контроль за ефективністю управління об'єктами державної власності;

{Пункт 20 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

{Пункт 21 частини другої статті 5 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

22) погоджує рішення уповноважених органів управління щодо створення, реорганізації та ліквідації діяльності підприємств державного сектору економіки, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави;

22¹) затверджує типовий статут державного унітарного підприємства;

{Частина другу статті 5 доповнено пунктом 22¹ згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

22²) затверджує вимоги до звіту про роботу наглядової ради унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі (для акціонерних товариств - з урахуванням статті 70 Закону України "Про акціонерні товариства");

{Частина другу статті 5 доповнено пунктом 22² згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

23) за поданням Фонду державного майна України:

а) затверджує перелік об'єктів великої приватизації, що підлягають приватизації;

б) затверджує умови продажу об'єктів великої приватизації державної власності;

{Пункт 23 частини другої статті 5 в редакції Закону № 2269-VIII від 18.01.2018}

24) затверджує перелік об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави;

25) забезпечує контроль за використанням орендованих цілісних майнових комплексів державних підприємств, їх структурних підрозділів та нерухомого майна;

26) виконує відповідно до законів інші функції з управління об'єктами державної власності;

27) за зверненням державного партнера (концесієдавця) затверджує плани заходів з підготовки та реалізації проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

{Частина другу статті 5 доповнено пунктом 27 згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

28) встановлює порядок відчуження та передачі в оренду (найм) майна державних акціонерних товариств, 100 відсотків акцій у статутному капіталі яких перебувають у державній власності, на конкурентних засадах через електронну торгову систему, адміністрування якої здійснюється суб'єктом господарювання державного сектору економіки, визначеним відповідно до законів України "Про оренду державного та комунального майна", "Про приватизацію державного і комунального майна".

{Частина другу статті 5 доповнено пунктом 28 згідно із Законом № 2792-IX від 01.12.2022}

{Статтю 5¹ виключено на підставі Закону № 1405-VIII від 02.06.2016}

Стаття 5². Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності, відповідно до покладених на нього завдань у сфері управління об'єктами державної власності:

1) забезпечує формування державної політики, визначення загальних принципів та пріоритетних напрямів розвитку у сфері управління об'єктами державної власності, у тому числі корпоративними правами держави;

2) визначає критерії ефективності управління корпоративними правами держави;

3) разом з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, забезпечує формування та реалізацію державної дивідендної політики в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

4) здійснює методологічне та, у межах власних повноважень, нормативно-правове забезпечення питань управління об'єктами державної власності, зокрема щодо:

інвентаризації та обліку об'єктів державної власності;

оцінки ефективності управління об'єктами державної власності;

оцінки рівня кваліфікації керівників підприємств державного сектору економіки;

{Абзац п'ятий пункту 4 частини першої статті 5² виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

управління корпоративними правами держави, зокрема забезпечення її представництва в органах управління господарських товариств, у статутних капіталах яких є державні корпоративні права;

єдиного моніторингу ефективності управління об'єктами державної власності, в тому числі корпоративними правами держави;

захисту майнових прав держави;

4⁻¹) розробляє методичні рекомендації щодо підготовки листа очікувань власника;

{Частина першу статті 5⁻² доповнено пунктом 4⁻¹ згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

5) отримує за затвердженою ним формою від органів управління інформацію про:

фінансово-господарську діяльність кожного окремого суб'єкта господарювання державного сектору економіки, що перебуває у сфері їх управління;

стан об'єктів державної власності, у тому числі корпоративних прав держави, що перебувають у їх управлінні;

укладені контракти з керівниками суб'єктів господарювання державного сектору економіки;

{Пункт 5 частини першої статті 5⁻² доповнено абзацом четвертим згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

6) забезпечує координацію діяльності щодо підвищення професійного рівня посадових осіб уповноважених органів управління, які виконують функції з управління корпоративними правами держави;

7) здійснює контроль за виконанням суб'єктами управління функцій з управління об'єктами державної власності шляхом проведення єдиного моніторингу ефективності управління об'єктами державної власності;

7⁻¹) формує та веде реєстр укладених контрактів з керівниками державних унітарних підприємств, головами виконавчих органів господарських товариств в порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України;

{Частина першу статті 5⁻² доповнено пунктом 7⁻¹ згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

8) узагальнює практику застосування законодавства з питань управління об'єктами державної власності, у тому числі корпоративними правами держави, подає відповідні висновки і пропозиції на розгляд Кабінету Міністрів України;

9) розробляє та вносить в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів України та актів Кабінету Міністрів України з питань управління об'єктами державної власності;

10) формує за пропозицією суб'єктів управління перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації;

11) формує за пропозицією уповноважених органів управління переліки державних підприємств, що підлягають корпоратизації, та затверджує графіки її проведення;

12) формує за пропозицією уповноважених органів управління пропозиції щодо критеріїв віднесення підприємств до тих, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, та пропозиції щодо переліку таких підприємств;

13) подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо доцільності придбання державою пакетів акцій (часток) господарських товариств, утворених у процесі приватизації (корпоратизації), в інших власників та акцій додаткової емісії у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

{Пункт 13 частини першої статті 5⁻² в редакції Закону № 2269-VIII від 18.01.2018}

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності, виконує функції органу управління стосовно об'єктів державної власності, що належать до сфери його управління.

{Закон доповнено статтею 5⁻² згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

Стаття 6. Повноваження уповноважених органів управління

1. Уповноважені органи управління відповідно до покладених на них завдань:

1) приймають рішення про створення, реорганізацію і ліквідацію підприємств, установ та організацій, заснованих на державній власності;

2) ініціюють створення господарських структур, розробляють проекти їх установчих документів;

3) затверджують статuti (положення) підприємств, установ та організацій, що належать до сфери їх управління, і господарських структур та здійснюють контроль за їх дотриманням;

4) призначають на посаду та звільняють з посади керівників державних унітарних підприємств та голів виконавчих органів господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток) належать державі, укладають і розривають з ними контракти, здійснюють контроль за дотриманням вимог, передбачених контрактом, у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Пункт 4 частини першої статті 6 в редакції Законів № 4498-VI від 13.03.2012, № 1405-VIII від 02.06.2016, № 3587-IX від 22.02.2024}

4¹) забезпечують призначення (обрання) незалежних членів наглядових рад державних унітарних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у порядку, встановленому законом;

{Частина першу статті 6 доповнено пунктом 4¹ згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

4²) приймають рішення у випадках, визначених законами України, про надання згоди на вчинення державним унітарним підприємством господарського зобов'язання, щодо якого є заінтересованість, та значного господарського зобов'язання або про відмову в наданні такої згоди та несуть встановлену законами України відповідальність за прийняття таких рішень;

{Частина першу статті 6 доповнено пунктом 4² згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

5) на підставі Політики державної власності та після консультацій з наглядовою радою щороку затверджують лист очікувань власника, що містить коротко- та середньострокові фінансові, операційні і нефінансові цілі діяльності державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що визначаються з урахуванням стратегічних планів розвитку таких підприємств, господарських товариств, та які підлягають оприлюдненню;

{Пункт 5 частини першої статті 6 в редакції Законів № 4498-VI від 13.03.2012, № 1405-VIII від 02.06.2016, № 3587-IX від 22.02.2024}

6) затверджують стратегічний план розвитку, річний фінансовий план, річний інвестиційний план, інвестиційний план на середньострокову перспективу (три - п'ять років) державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток) належать державі, управління корпоративними правами або контроль за діяльністю яких вони здійснюють, та здійснюють контроль за їх виконанням у встановленому порядку у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Пункт 6 частини першої статті 6 в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

7) проводять моніторинг фінансової діяльності, зокрема виконання показників фінансових планів підприємств, що належать до сфери їх управління та вживають заходів до поліпшення їх роботи;

{Пункт 7 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

8) забезпечують проведення суб'єктом аудиторської діяльності щорічних незалежних перевірок фінансової звітності державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом. У разі зміни керівника державного унітарного підприємства або голови виконавчого органу господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, уповноважений орган управління державного унітарного підприємства або загальні збори господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, мають право ініціювати проведення незалежного аудиту або державного фінансового аудиту діяльності зазначених суб'єктів господарювання у порядку, передбаченому законом, у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Пункт 8 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Законів № 1405-VIII від 02.06.2016, № 3587-IX від 22.02.2024}

{Пункт 8¹ частини першої статті 6 виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

{Пункт 9 частини першої статті 6 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

10) передають функції з управління об'єктами державної власності господарським структурам та здійснюють контроль за діяльністю господарських структур;

{Пункт 10 частини першої статті 6 в редакції Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

11) ведуть облік об'єктів державної власності, що перебувають в їх управлінні, здійснюють контроль за ефективним використанням та збереженням таких об'єктів;

12) здійснюють управління казенними підприємствами відповідно до законодавства;

13) здійснюють управління корпоративними правами держави в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

{Пункт 14 частини першої статті 6 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

14¹) визначають кандидатури осіб, які представляють інтереси держави на загальних зборах (далі - представники держави), у наглядових радах господарських товариств, функції з управління корпоративними правами держави в яких вони здійснюють, та в наглядових радах державних унітарних підприємств, забезпечують їх обрання (призначення) у наглядових радах державних унітарних підприємств, а в господарських товариствах, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, - забезпечують подання пропозицій щодо кандидатів у члени наглядової ради згідно із законом, видають представникам держави довіреність на представництво інтересів держави у загальних зборах таких господарських товариств, а за необхідності також укладають договори доручення з представниками держави на загальних зборах;

{Частину першу статті 6 доповнено пунктом 14¹ згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Законів № 1405-VIII від 02.06.2016, № 3587-IX від 22.02.2024}

14²) визначають кандидатури незалежних членів наглядових рад у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, що пропонуються до призначення (обрання) до складу наглядових рад державних унітарних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, функції з управління корпоративними правами держави в яких вони здійснюють;

{Частину першу статті 6 доповнено пунктом 14² згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

15) виявляють державне майно, яке тимчасово не використовується, та вносять пропозиції щодо умов його подальшого використання;

16) здійснюють управління державним майном, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі корпоратизації або перетворення державних підприємств у акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі яких належать державі, приймають рішення про подальше використання цього майна (крім матеріальних носіїв секретної інформації), у тому числі об'єктів, що не підлягають приватизації;

{Пункт 16 частини першої статті 6 в редакції Законів № 4498-VI від 13.03.2012, № 3272-IX від 27.07.2023}

16¹) передають на договірних засадах (у тому числі на умовах договору безоплатного зберігання) державне майно, яке у процесі корпоратизації або перетворення державних підприємств у акціонерні товариства, товариства з обмеженою відповідальністю, 100 відсотків акцій (часток) у статутному капіталі яких належать державі, не увійшло до статутних капіталів господарських товариств та яке не підлягає приватизації, іншим суб'єктам господарювання у разі ліквідації балансоутримувача цього майна або його відсутності;

{Частина першу статті 6 доповнено пунктом 16¹ згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Закону № 3272-IX від 27.07.2023}

16²) приймають рішення про утворення суб'єктів господарювання державної форми власності, на баланс яких передається державне майно, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, що ліквідовані, і яке залишилося без балансоутримувача;

{Частина першу статті 6 доповнено пунктом 16² згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

17) дають згоду Фонду державного майна України на передачу об'єктів державної власності до статутних капіталів господарських товариств, у тому числі підприємств з іноземними інвестиціями, що створюються за участю держави;

{Пункт 17 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

18) погоджують передачу об'єктів державної власності в комунальну власність, до сфери управління інших органів, уповноважених управляти об'єктами державної власності, господарських структур або в користування Національній академії наук України, галузевим академіям наук, а також передачу об'єктів комунальної власності в державну власність, крім випадків, передбачених статтею 11⁵ цього Закону; у випадках, передбачених законодавством, приймають рішення про передачу об'єктів державної власності в комунальну власність, до сфери управління інших органів, уповноважених управляти об'єктами державної власності, господарських структур або в користування Національній академії наук України, галузевим академіям наук, крім випадків, передбачених статтею 11⁵ цього Закону;

{Пункт 18 частини першої статті 6 в редакції Закону № 3272-IX від 27.07.2023}

19) беруть участь у підготовці та укладанні міжнародних договорів України щодо об'єктів державної власності України згідно із законодавством;

20) погоджують державним унітарним підприємствам, установам, організаціям, що належать до сфери їх управління, а також господарським товариствам, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, договори про спільну діяльність та управління майном, зміни до них та контролюють виконання умов таких договорів у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Пункт 20 частини першої статті 6 в редакції Законів № 3322-VI від 12.05.2011, № 4498-VI від 13.03.2012, № 3587-IX від 22.02.2024}

20¹) відповідно до закону укладають договори про спільну діяльність, управління майном та договори, укладені в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійні договори, та інші договори в рамках здійснення державно-приватного партнерства щодо майна підприємств, установ, організацій, що належать до сфери їх управління, а також майна господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави становить 100 відсотків, повноваження з управління корпоративними правами держави яких вони здійснюють;

{Частину першу статті 6 доповнено пунктом 20¹ згідно із Законом № 817-VIII від 24.11.2015; із змінами, внесеними згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

20²) відповідно до закону укладають договори щодо спільної участі на стороні державного партнера (концесієдавця) із уповноваженими органами державної влади та/або органами місцевого самоврядування, державними підприємствами, установами, організаціями або господарськими товариствами, 100 відсотків акцій (часток) яких належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, визначаючи зустрічні права та зобов'язання щодо здійснення проекту на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

{Частину першу статті 6 доповнено пунктом 20² згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

20³) відповідно до закону укладають цивільно-правові договори з міжнародними фінансовими організаціями щодо підготовки проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

{Частину першу статті 6 доповнено пунктом 20³ згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

20⁴) відповідно до закону приймають рішення про заборону здійснення певних дій, внаслідок яких може відбутися відчуження майна чи зменшення його

вартості, що планується до передачі в рамках проекту на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

{Частина першу статті 6 доповнено пунктом 20⁴ згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

20⁵) приймають рішення щодо фінансування за рахунок підприємств, установ, організацій, що належать до сфери їх управління, а також господарських товариств, 100 відсотків акцій (часток) якого належить державі або іншому господарському товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі, повноваження з управління корпоративними правами держави яких вони здійснюють, витрат, пов'язаних з підготовкою до реалізації та реалізацією проектів на умовах державно-приватного партнерства, у тому числі концесії;

{Частина першу статті 6 доповнено пунктом 20⁵ згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

21) організовують і проводять конкурси з визначення керівників державних унітарних підприємств, голів виконавчих органів господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Пункт 21 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

22) забезпечують відповідно до встановленого Кабінетом Міністрів України порядку відрахування до Державного бюджету України частини прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами;

{Пункт 22 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

23) забезпечують надання держателю Єдиного реєстру об'єктів державної власності відомостей про об'єкти державної власності для формування і ведення зазначеного реєстру;

{Пункт 23 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4498-VI від 13.03.2012, № 3137-IX від 30.05.2023}

23¹) надають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності, за затвердженою ним формою інформацію про:

фінансово-господарську діяльність кожного окремого суб'єкта господарювання державного сектору економіки, який перебуває у сфері його управління;

стан об'єктів державної власності, зокрема корпоративних прав держави, що перебувають в його управлінні;

укладені контракти з керівниками суб'єктів господарювання державного сектору економіки;

{Пункт 23⁻¹ частини першої статті 6 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

{Частину першу статті 6 доповнено пунктом 23⁻¹ згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

24) забезпечують приведення у відповідність із законодавством установчих документів та внутрішніх положень державних підприємств, господарських структур;

25) забезпечують проведення інвентаризації майна державних унітарних підприємств, установ, організацій, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Пункт 25 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

26) забезпечують проведення екологічного аудиту державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у тому числі тих, що передаються в оренду, у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Пункт 26 частини першої статті 6 в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

27) забезпечують збереження установчих документів, наказів та протоколів засідань відповідних органів управління державних підприємств, господарських структур;

{Пункт 27 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

28) забезпечують оформлення прав на земельні ділянки (у разі відсутності необхідних документів) та уточнення меж земельних ділянок державних і казенних підприємств, державних установ, організацій та об'єктів нерухомості

(будівлі, споруди), що не увійшли до статутних капіталів господарських товариств, утворених у процесі корпоратизації державних підприємств;

{Пункт 28 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

29) здійснюють уточнення складу виробничих потужностей мобілізаційного призначення та обсягів запасів мобілізаційного резерву з урахуванням доцільності їх подальшого збереження;

30) надають орендодавцям об'єктів державної власності згоду на оренду державного майна і пропозиції щодо умов договору оренди, які мають забезпечувати ефективне використання орендованого майна та здійснення на орендованих підприємствах технічної політики в контексті завдань галузі;

31) контролюють виконання орендарями інвестиційних і технічних програм розвитку орендованих об'єктів державної власності, якщо такі передбачені договором оренди;

32) організовують контроль за використанням орендованого державного майна;

33) погоджують з Фондом державного майна України плани реструктуризації та санації об'єктів державної власності в разі створення за їх участю нових суб'єктів господарювання;

{Пункт 33 частини першої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

34) здійснює визначені законодавством повноваження під час провадження справ про банкрутство державних підприємств та господарських організацій з корпоративними правами держави, що перебувають у їх управлінні;

{Пункт 34 частини першої статті 6 в редакції Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

35) забезпечують управління і збереження матеріальних носіїв секретної інформації та здійснення заходів щодо охорони державної таємниці;

{Пункт 36 частини першої статті 6 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Пункт 37 частини першої статті 6 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

37¹) здійснюють оцінювання фінансових ризиків суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери їх управління, відповідно до методики, затвердженої Кабінетом Міністрів України;

{Частину першу статті 6 доповнено пунктом 37¹ згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

38) виконують інші передбачені законодавством функції з управління об'єктами державної власності;

39) погоджують передачу в оренду (найм) та/або відчуження майна державних акціонерних товариств, 100 відсотків акцій у статутному капіталі яких перебувають у державній власності, що здійснюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України відповідно до пункту 28 частини другої статті 5 цього Закону.

{Частину першу статті 6 доповнено пунктом 39 згідно із Законом № 2792-IX від 01.12.2022}

2. Органи, що забезпечують діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України, відповідно до покладених на них завдань виконують функції з управління державним майном, передбачені частиною першою цієї статті, за винятком повноважень щодо господарських структур.

{Статтю 6 доповнено частиною другою згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

3. Державна керуюча холдингова компанія наділена всіма правами уповноваженого органу управління, визначеними цим та іншими законами, за винятком повноважень, передбачених пунктами 12, 14-20, 22, 33-34 частини першої цієї статті.

{Статтю 6 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

Стаття 7. Повноваження Фонду державного майна України

1. Фонд державного майна України відповідно до законодавства:

1) щодо державних підприємств, установ і організацій:

а) виступає орендодавцем цілісних майнових комплексів державних підприємств, організацій, їх структурних підрозділів;

б) здійснює контроль за використанням орендованих цілісних майнових комплексів державних підприємств, організацій, їх структурних підрозділів, виконанням умов договорів оренди цілісних майнових комплексів державних підприємств, поверненням цілісних майнових комплексів державних підприємств до сфери управління уповноважених органів управління після закінчення строку дії договорів оренди;

в) виступає від імені держави засновником господарських організацій, до статутних капіталів яких передається державне майно, у тому числі холдингових компаній та підприємств, які підлягають корпоратизації відповідно до законодавства;

г) виступає в установленому порядку правонаступником державних підприємств стосовно суб'єктів господарювання, раніше створених за їх участю, а також державних внесків до статутного капіталу недержавних суб'єктів господарювання;

г) приймає рішення про створення, реорганізацію (реструктуризацію) та ліквідацію підприємств і організацій, заснованих на державній власності, що перебувають у його управлінні;

д) здійснює визначені законодавством повноваження під час провадження справ про банкрутство державних підприємств, що перебувають у його управлінні, та господарських організацій з корпоративними правами держави, у тому числі веде їх реєстри;

е) забезпечує розроблення умов реструктуризації та санації підприємств, що перебувають у його управлінні, та їх погодження щодо господарських організацій, у статутних капіталах яких корпоративні права держави перевищують 50 відсотків, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави;

є) забезпечує проведення аудиту, екологічного аудиту підпорядкованих йому підприємств;

{Підпункт "є" пункту 1 частини першої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2269-VIII від 18.01.2018}

{Підпункт "ж" пункту 1 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

з) погоджує розмір плати за оренду (суборенду) державного майна (крім окремого індивідуально визначеного) за договорами оренди, укладеними підприємствами, військовими частинами Збройних Сил України та іншими військовими формуваннями;

и) бере участь у підготовці та укладанні міжнародних договорів щодо об'єктів державної власності України, оформлює відповідно до міжнародних договорів право державної власності на майно та приймає рішення щодо його подальшого ефективного використання;

{Підпункт "і" пункту 1 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 2269-VIII від 18.01.2018}

ї) погоджує державним унітарним підприємствам, установам, організаціям, а також господарським товариствам, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, повноваження з управління корпоративними правами держави яких він здійснює, договори про спільну діяльність та управління майном, зміни до них у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Пункт 1 частини першої статті 7 доповнено підпунктом "ї" згідно із Законом № 3322-VI від 12.05.2011; в редакції Законів № 4498-VI від 13.03.2012, № 3587-IX від 22.02.2024}

й) подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності, за затвердженою ним формою інформацію про:

фінансово-господарську діяльність кожного державного підприємства, установи, організації, що належать до сфери його управління, а також господарського товариства, щодо якого він виконує функції з управління корпоративними правами;

укладені контракти з керівниками суб'єктів господарювання державного сектору економіки;

{Пункт 1 частини першої статті 7 доповнено підпунктом "й" згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

2) щодо нерухомого та іншого окремого індивідуально визначеного державного майна:

а) виступає відповідно до законодавства орендодавцем державного майна;

б) розробляє методичні засади визначення орендної плати відповідно до ринкової вартості майна;

в) здійснює контроль за використанням майна, переданого в оренду, виконанням договорів оренди державного майна;

г) приймає рішення про передачу до статутного капіталу господарських організацій об'єктів державної власності;

г) забезпечує в межах повноважень функціонування єдиної державної інформаційної системи обліку, зберігання та оцінки майна, що реалізується за рішенням органів виконавчої влади;

д) здійснює в межах, визначених законодавством, формування і ведення Єдиного реєстру об'єктів державної власності;

е) виступає держателем Єдиного реєстру об'єктів державної власності;

{Підпункт "е" пункту 2 частини першої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3137-IX від 30.05.2023}

є) забезпечує передачу нерухомого майна творчим спілкам та релігійним конфесіям у порядку, встановленому законодавством;

{Підпункт "ж" пункту 2 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 155-IX від 03.10.2019}

з) за пропозицією уповноважених органів управління приймає рішення про подальше використання державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських організацій, але перебуває на їх балансі;

и) дає дозвіл (погодження) на відчуження державного майна у випадках, встановлених законодавством;

і) дає дозвіл на здійснення застави майна державних підприємств, що перебувають у його управлінні;

ї) здійснює відповідно до законодавства право розпорядження майном, що перебуває на балансі громадських організацій колишнього СРСР, яке має статус державного;

й) погоджує (приймає) рішення про передачу об'єктів державної власності в комунальну власність, до сфери управління інших уповноважених органів управління або Національній академії наук України, галузевим академіям наук, крім випадків, передбачених законом;

{Підпункт "й" пункту 2 частини першої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1630-IX від 13.07.2021}

к) виступає у встановлених законодавством випадках організатором продажу нерухомого майна державних унітарних підприємств.

{Пункт 2 частини першої статті 7 доповнено підпунктом "к" згідно із Законом № 3713-VI від 08.09.2011}

3) щодо корпоративних прав держави:

а) здійснює управління корпоративними правами держави в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

б) створює і веде реєстр корпоративних прав держави, який є складовою Єдиного реєстру об'єктів державної власності, відповідно до законодавства;

{Підпункт "в" пункту 3 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

г) встановлює наявність та визначає розмір корпоративних прав держави в майні господарських організацій, а також у майні громадських організацій колишнього СРСР, розташованих на території України;

{Підпункт "г" пункту 3 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Підпункт "д" пункту 3 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Підпункт "е" пункту 3 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Підпункт "є" пункту 3 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Підпункт "ж" пункту 3 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Зміни до підпункту "ж" пункту 3 частини першої статті 7 див. в Законі № 5463-VI від 16.10.2012}

{Підпункт "з" пункту 3 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

и) призначає відповідно до законодавства представників держави в органи управління господарських організацій, корпоративні права держави яких перебувають у його управлінні, визначає кандидатури незалежних членів наглядової ради, що пропонуються до обрання до складу наглядових рад господарських товариств, корпоративні права держави яких перебувають у його управлінні;

{Підпункт "и" пункту 3 частини першої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

{Підпункт "і" пункту 3 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

ї) здійснює контроль за виконанням умов контрактів керівниками державних унітарних підприємств, головами виконавчих органів господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, які перебувають у сфері його управління, у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Підпункт "і" пункту 3 частини першої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

{Підпункт "й" пункту 3 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Підпункт "к" пункту 3 частини першої статті 7 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

л) виконує інші передбачені законодавством функції з управління корпоративними правами держави.

Стаття 8. Повноваження Національної академії наук України, галузових академій наук

1. Об'єкти державної власності за рішенням Кабінету Міністрів України передаються Національній академії наук України, галузовим академіям наук у безстрокове безоплатне користування.

2. Національна академія наук України, галузеві академії наук, яким державне майно передано в безстрокове безоплатне користування, виконують щодо цього майна функції, передбачені пунктами 1, 3-11, 14, 15, 18-38 статті 6 цього Закону, за винятком повноважень, що стосуються утворення господарських структур.

{Частина друга статті 8 в редакції Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

Стаття 9. Повноваження господарських структур

1. Господарські структури:

1) укладають контракти з керівниками державних підприємств, головами виконавчих органів господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Пункт 1 частини першої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

1⁻¹) подають до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності, інформацію про укладені контракти з керівниками державних унітарних підприємств, головами виконавчих органів господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у тому числі якщо повноваження з призначення та звільнення

таких керівників і голів виконавчих органів згідно із законом та/або статутом належать до компетенції наглядової ради;

{Частину першу статті 9 доповнено пунктом 1¹ згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

2) розробляють річні фінансові та інвестиційні плани, а також інвестиційні плани на середньострокову перспективу (3-5 років) і подають на затвердження уповноваженому органу управління, який здійснює контроль за їх діяльністю;

3) забезпечують розроблення і затверджують річні фінансові плани, інвестиційні плани та інвестиційні плани на середньострокову перспективу (три - п'ять років) державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у випадках, якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до закону, а також якщо утворення наглядової ради не передбачено статутом;

{Пункт 3 частини першої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

4) проводять аналіз і обов'язкові щорічні аудиторські перевірки своєї фінансово-господарської діяльності та подають отримані результати органу виконавчої влади, який здійснює контроль за їх діяльністю;

5) здійснюють щодо державного майна, переданого їм в управління, повноваження, зазначені в пунктах 11 і 25 частини першої статті 6 цього Закону;

{Частину першу статті 9 доповнено пунктом 5 згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

6) здійснюють інші функції та повноваження, передбачені законом і статутом державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі.

{Частину першу статті 9 доповнено пунктом 6 згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

2. Корпоративні права держави, надані господарським структурам в управління, не можуть бути відчужені з державної власності без дозволу Кабінету Міністрів України. Стосовно них не можуть вчинятися дії, наслідком яких може бути відчуження цих корпоративних прав з державної власності. Відчуження корпоративних прав держави здійснюється відповідно до законодавства з питань приватизації.

{Статтю 10 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

Стаття 11. Особливості управління та обмеження щодо розпорядження об'єктами державної власності

{Назва статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

1. Корпоративні права держави не можуть передаватися господарським товариствам для формування їх статутних капіталів, крім передачі до статутних капіталів державних акціонерних товариств, 100 відсотків акцій яких належать державі, та державних холдингових компаній.

{Абзац перший частини першої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

{Абзац другий частини першої статті 11 виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

Розпоряджатися майном, що належить до основних фондів, акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю, у статутному капіталі якого 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, має право лише на конкурентних та прозорих засадах, якщо інше не встановлено законом.

{Частину першу статті 11 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

{Частина перша статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

{Частину другу статті 11 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

3. Суб'єкти управління об'єктами державної власності здійснюють управління корпоративними правами держави у господарських товариствах, функції з управління якими вони здійснюють, у державних унітарних підприємствах шляхом призначення представників держави для участі у загальних зборах господарського товариства, призначення (обрання) членів наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, єдиним акціонером (учасником) якого є держава. У разі якщо держава не є єдиним акціонером (учасником) господарського товариства, відповідний суб'єкт управління об'єктами державної власності подає пропозиції щодо кандидатів у члени наглядової ради загальним зборам акціонерів (учасників) у порядку, передбаченому законом.

Представники держави на загальних зборах (крім випадків, передбачених законом) та в наглядовій раді самостійно приймають рішення з питань порядку денного на засіданнях.

Голосування на загальних зборах з питань про вчинення значних господарських зобов'язань, предметом яких є майно, роботи або послуги, ринкова вартість яких становить 25 і більше відсотків вартості активів господарського товариства, акціонером (учасником) якого є держава, за даними останньої річної фінансової звітності цього господарського товариства, здійснюється представником держави виключно на підставі довіреності із завданням на голосування з цього питання, виданої суб'єктом управління об'єктами державної власності.

{Частина третя статті 11 в редакції Законів № 4498-VI від 13.03.2012, № 1405-VIII від 02.06.2016; із змінами, внесеними згідно із Законом № 264-IX від 31.10.2019; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

4. У разі якщо держава є єдиним акціонером (учасником) господарської організації, функції з управління корпоративними правами держави виконуються відповідно до цього Закону безпосередньо, без скликання загальних зборів акціонерів (учасників) господарського товариства.

{Частина четверта статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Закону № 1405-VIII від 02.06.2016}

5. Рішення про розподіл прибутку і збитків, розмір та порядок виплати дивідендів господарських товариств, у статутному капіталі яких є акції (частки), що прямо чи опосередковано належать державі, приймається вищим органом управління таких господарських товариств у порядку, передбаченому законом.

Наглядові ради господарських товариств, у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, до 15 березня наступного за звітним року відповідно до Державної дивідендної політики, затвердженої Кабінетом Міністрів України, надають акціонеру пропозиції щодо визначення розміру частини чистого прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності товариства у відповідному році.

Загальні збори акціонерів (учасників) господарського товариства, у статутному капіталі якого 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, затверджують розмір частини чистого прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності товариства у відповідному році, відповідно до Державної дивідендної політики, затвердженої Кабінетом Міністрів України.

Господарські товариства, у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, сплачують до державного бюджету дивіденди не пізніше 1 липня року, що настає за звітним. Вимога щодо терміну сплати

дивідендів не застосовується у випадках, передбачених абзацом п'ятим цієї частини, та у разі прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про розстрочення платежу із сплати господарськими товариствами, у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, дивідендів до державного бюджету.

Господарські товариства, у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, які зобов'язані складати та подавати консолідовану фінансову звітність відповідно до закону, за рішенням загальних зборів, що ухвалюється не пізніше 30 квітня року, що настає за звітним, здійснюють розподіл консолідованого прибутку за результатами фінансово-господарської діяльності, відображеними у консолідованій річній фінансовій звітності, підтвердженій незалежним аудитором. У такому разі сплата дивідендів до державного бюджету здійснюється не пізніше 30 липня року, що настає за звітним, безпосередньо зазначеними господарськими товариствами з урахуванням показників дочірніх підприємств та господарських товариств, що включаються до консолідованої фінансової звітності господарського товариства, у статутному капіталі якого 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі.

Дочірні підприємства та господарські товариства, акціонером (учасником) яких є господарське товариство, у статутному капіталі якого 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, включені до консолідованої фінансової звітності такого господарського товариства, здійснюють розподіл прибутку за рішенням вищого органу, а в разі прийняття рішення про спрямування частини чистого прибутку на виплату дивідендів - сплачують дивіденди безпосередньо господарському товариству.

Господарські товариства, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, набуті в результаті примусового відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного стану відповідно до Закону України "Про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану", та акціонером (учасником) яких є господарське товариство, у статутному капіталі якого 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, сплачують дивіденди безпосередньо до державного бюджету України у строк не пізніше 1 липня року, що настає за звітним.

{Частину п'яту статті 11 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 3706-IX від 09.05.2024}

На суму дивідендів на державну частку, несвоєчасно сплачених господарським товариством, у статутному капіталі якого є корпоративні права держави,

податкові органи нараховують пеню, яка сплачується до загального фонду державного бюджету, з розрахунку подвійної облікової ставки Національного банку України від суми недоплати, розрахованої за кожний день прострочення платежу, з дня, наступного після настання строку платежу, по день сплати.

Кабінет Міністрів України у визначеному ним порядку приймає рішення про розстрочення платежу із сплати господарськими товариствами, у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, дивідендів, які підлягають сплаті до державного бюджету за результатами фінансово-господарської діяльності товариства у відповідному році. У разі прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про розстрочення такого платежу господарські товариства, у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, сплачують дивіденди до державного бюджету до 31 грудня року, у якому прийнято рішення про розстрочення платежу. У разі несвоєчасної сплати господарським товариством, у статутному капіталі якого є корпоративні права держави, платежу із сплати дивідендів, щодо якого прийнято рішення про розстрочення, на несвоєчасно сплачену суму кожного платежу нараховується пеня в порядку, передбаченому абзацом восьмим цієї частини.

{Абзац дев'ятий частини п'ятої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3706-IX від 09.05.2024}

Господарські товариства, у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків акцій (часток) належать державі, один раз на рік подають до податкового органу розрахунок частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку в порядку та строки, встановлені Податковим кодексом України.

Платники частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку несуть відповідальність за неподання або несвоєчасне подання до податкового органу розрахунку частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку або за порушення правил нарахування та сплати (перерахування) таких платежів у порядку, передбаченому Податковим кодексом України.

Господарськими товариствами енергетичної галузі, єдиним акціонером яких є держава, а також господарськими товариствами енергетичної галузі, 100 відсотків акцій (часток) яких знаходяться у статутних капіталах господарських товариств, акціонером яких є держава і володіє в них контрольним пакетом акцій, чистий прибуток, з якого розраховуються та сплачуються дивіденди, зменшується на суму коштів, що спрямовуються на виконання інвестиційних та стратегічних планів, затверджених наглядовою радою або загальними зборами господарського товариства, у разі якщо утворення наглядової ради не є обов'язковим чи наглядова рада є неправомочною, та на обсяг повернення

кредитних коштів, що були запозичені для фінансування капітальних вкладень на будівництво (реконструкцію, модернізацію) об'єктів.

{Абзац дванадцятий частини п'ятої статті 11 в редакції Закону № 3706-IX від 09.05.2024}

{Частина п'ята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами № 2856-VI від 23.12.2010, № 4498-VI від 13.03.2012, № 5213-VI від 06.09.2012, № 406-VII від 04.07.2013, № 440-IX від 14.01.2020, № 465-IX від 16.01.2020, № 1630-IX від 13.07.2021, № 2761-IX від 16.11.2022; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

6. Викуп акцій (часток) додаткової емісії здійснюється за рахунок коштів, передбачених у державному бюджеті на такі цілі, коштів суб'єкта управління, уповноваженого суб'єкта управління або в обмін на державне майно, на корпоративні права держави в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, або за рахунок інших джерел, визначених законом.

{Частина шоста статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Законів № 1630-IX від 13.07.2021, № 3723-IX від 22.05.2024}

7. Створення господарських організацій на базі об'єктів державної власності здійснюється за умови, що розмір корпоративних прав держави перевищуватиме 50 відсотків їх статутного капіталу.

Зазначені обмеження, встановлені абзацом першим частини сьомої цієї статті, не поширюються на випадки перетворення орендних підприємств у господарські товариства відповідно до вимог Закону України "Про приватизацію державного майна" та інших нормативно-правових актів з питань приватизації, а також на випадки створення господарських організацій за участю державних підприємств оборонно-промислового комплексу, які входять до складу Державного концерну "Укроборонпром", та господарського товариства в оборонно-промисловому комплексі, визначеного частиною першою статті 1 Закону України "Про особливості реформування підприємств оборонно-промислового комплексу державної форми власності".

{Частину сьому статті 11 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; із змінами, внесеними згідно із Законом № 1630-IX від 13.07.2021}

8. Створення господарських організацій на базі об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України.

9. Державне майно, яке перебуває на балансі державних унітарних підприємств, установ, організацій, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що не підлягають приватизації, яке не входить до складу єдиного майнового комплексу, що забезпечує основні види діяльності таких державних унітарних підприємств, установ, організацій, господарських товариств та більше трьох років не використовується у виробничій діяльності і подальше його використання не планується, може бути відчужено на конкурентних засадах згідно із законом шляхом його приватизації.

Господарські товариства, єдиним акціонером (учасником) яких є держава, а також їхні дочірні підприємства та господарські товариства, більше 50 відсотків акцій (часток) яких належать господарському товариству, єдиним акціонером (учасником) якого є держава, та господарські товариства, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, розпоряджаються державним майном, що обліковується у них на балансі, в межах повноважень, визначених законом та/або договором з відповідним суб'єктом управління таким майном.

Майно, внесене до статутного капіталу господарського товариства, у статутному капіталі якого є корпоративні права держави, а також майно, внесене до статутного капіталу його дочірнього підприємства або господарського товариства, більше 50 відсотків акцій (часток) якого належать господарському товариству, єдиним акціонером (учасником) якого є держава, чи набуте зазначеним господарським товариством або дочірнім підприємством у процесі господарської діяльності, є власністю такого господарського товариства або дочірнього підприємства відповідно, крім випадків, визначених законом.

Відчуження, обтяження, передача у користування, у тому числі застава, іпотека, оренда, лізинг майна, що є власністю господарського товариства, у статутному капіталі якого є корпоративні права держави, здійснюється з урахуванням обмежень, установлених його статутом та законодавством.

Господарські товариства, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави та які є засновниками (учасниками, акціонерами) інших юридичних осіб, реалізують свої права засновника, учасника або акціонера таких юридичних осіб самостійно через органи управління таких юридичних осіб згідно з вимогами закону та статуту.

{Частина дев'ята статті 11 в редакції Закону № 4498-VI від 13.03.2012; із змінами, внесеними згідно із Законами № 2269-VIII від 18.01.2018, № 2516-VIII від 04.09.2018, № 1630-IX від 13.07.2021, № 2896-IX від 06.02.2023; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

{Частина десятую статті 11 виключено на підставі Закону № 514-VI від 17.09.2008}

{Частина одинадцяту статті 11 виключено на підставі Закону № 2465-IX від 27.07.2022}

12. У разі якщо корпоративні права держави перевищують 25 відсотків статутного капіталу господарської організації, до складу наглядової ради обов'язково включається представник Фонду державного майна України або уповноваженого органу управління.

{Частина дванадцята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4498-VI від 13.03.2012, № 2465-IX від 27.07.2022}

13. Головою наглядової ради господарської організації, у статутному капіталі якої корпоративні права держави перевищують 50 відсотків, обирається будь-який член наглядової ради.

{Частина тринадцята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Закону № 1405-VIII від 02.06.2016}

{Частина чотирнадцяту статті 11 виключено на підставі Закону № 1405-VIII від 02.06.2016}

15. За запрошенням наглядової ради у засіданні наглядової ради господарської організації, у статутному капіталі якої є корпоративні права держави, державного унітарного підприємства, з питань, що мають або можуть мати вплив на трудові відносини, права та обов'язки трудового колективу, мають право брати участь з правом дорадчого голосу представники місцевого органу самоврядування та профспілок або іншого уповноваженого трудовим колективом органу, який підписав колективний договір від імені трудового колективу.

{Частина п'ятнадцята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

16. Голосування про додаткову емісію акцій представником держави на загальних зборах господарських організацій, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, у статутному капіталі яких корпоративні права держави перевищують 10 відсотків, здійснюється на підставі рішення Кабінету Міністрів України.

{Абзац перший частини шістнадцятої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами № 4498-VI від 13.03.2012, № 1405-VIII від 02.06.2016}

{Абзац другий частини шістнадцятої статті 11 виключено на підставі Закону № 1405-VIII від 02.06.2016}

Про проведення загальних зборів учасників господарського товариства виконавчий орган такого товариства зобов'язаний письмово повідомити Фонд державного майна України або уповноважений орган управління відповідно до закону.

{Частину шістнадцяту статті 11 доповнено абзацом третім згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

{Частину сімнадцяту статті 11 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

18. Мирові угоди, плани санації та умови продажу майна у справах про банкрутство господарських організацій з корпоративними правами держави понад 50 відсотків їх статутного капіталу погоджуються з суб'єктом управління об'єктами державної власності.

{Частина вісімнадцята статті 11 в редакції Закону № 4498-VI від 13.03.2012; із змінами, внесеними згідно із Законами № 1405-VIII від 02.06.2016, № 3683-IX від 08.05.2024}

19. Відчуження майна державних підприємств та господарських товариств з корпоративними правами держави понад 25 відсотків їх статутного капіталу в процедурі банкрутства здійснюється відповідно до законодавства з питань приватизації.

{Частина дев'ятнадцята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

{Частину двадцяту статті 11 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

Стаття 11⁻¹. Особливості відрاهування державними унітарними підприємствами частини прибутку (доходу)

{Назва статті 11⁻¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

1. Державні унітарні підприємства (крім державних некомерційних підприємств, державного підприємства обслуговування повітряного руху України "Украерорух" відповідно до Закону України "Про приєднання України до Багатосторонньої угоди про сплату маршрутних зборів", державного підприємства із забезпечення функціонування дипломатичних представництв та консульських установ іноземних держав, представництв міжнародних міжурядових організацій в Україні Державного управління справами, державних комерційних підприємств та казенних підприємств, які відповідно до статті 1 Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність"

належать до наукових установ, а також науково-технологічних комплексів, заснованих на державній власності, державного підприємства "Український державний центр радіочастот", державних підприємств "Міжнародний дитячий центр "Артек" і "Український дитячий центр "Молода гвардія") та їх об'єднання зобов'язані спрямувати частину чистого прибутку (доходу) до Державного бюджету України у розмірі не менше 30 відсотків у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

{Частина перша статті 11⁻¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 5063-VI від 05.07.2012; в редакції Закону № 910-VIII від 24.12.2015; із змінами, внесеними згідно із Законами № 848-VIII від 26.11.2015, № 1089-IX від 16.12.2020; в редакції Закону № 1962-IX від 15.12.2021; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2529-IX від 16.08.2022}

2. Чистий прибуток державних унітарних підприємств енергетичної галузі, з якого розраховується та сплачується частина чистого прибутку (доходу), зменшується на суму цільових коштів (обсяг інвестиційної складової), що надійшли у складі тарифу і спрямовуються на виконання інвестиційних проектів, рішення щодо яких приймаються Кабінетом Міністрів України, та на обсяг повернення кредитних коштів (у складі тарифу), запозичених для фінансування капітальних вкладень на будівництво (реконструкцію, модернізацію) об'єктів згідно з відповідними рішеннями Кабінету Міністрів України.

{Абзац перший частини другої статті 11⁻¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

Державними унітарними підприємствами електроенергетичної галузі, фінансування яких здійснюється в межах кошторису, затвердженого національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, відрахування частини чистого прибутку (доходу) провадяться із суми перевищення фактично отриманих кошторисних доходів над фактично здійсненими кошторисними видатками у звітному періоді.

{Абзац другий частини другої статті 11⁻¹ із змінами, внесеними згідно із Законами № 3610-VI від 07.07.2011, № 1540-VIII від 22.09.2016, № 3587-IX від 22.02.2024}

Чистий прибуток державних унітарних підприємств енергетичної галузі, з якого розраховується та сплачується частина чистого прибутку (доходу), зменшується на суму прибутку, яка виникла в результаті виконання законів України "Про деякі питання заборгованості підприємств оборонно-промислового комплексу - учасників Державного концерну "Укроборонпром" та забезпечення їх

стабільного розвитку" та "Про заходи, спрямовані на погашення заборгованості, що утворилася на оптовому ринку електричної енергії".

{Частина другу статті 11⁻¹ доповнено абзацом згідно із Законом № 5213-VI від 06.09.2012; в редакції Закону № 719-IX від 17.06.2020; із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

Установити, що протягом трьох років з дня набрання чинності Законом України "Про особливості реформування підприємств оборонно-промислового комплексу державної форми власності" чистий прибуток Державного концерну "Укроборонпром", з якого розраховується та сплачується частина чистого прибутку (доходу), зменшується на суму прибутку (доходу), що виникла в результаті сплати йому внесків та дивідендів, за умови використання Державним концерном "Укроборонпром" зазначених коштів для поповнення статутних капіталів його учасників та господарських товариств з метою забезпечення їх фінансового оздоровлення, погашення заборгованості, розвитку та модернізації виробництва, фінансування науково-технічних розробок, здійснення інноваційної діяльності або створення умов для проведення заходів з їх перетворення в господарські товариства, або спрямування зазначених коштів до фондів інвестиційного, інноваційного розвитку.

{Частина другу статті 11⁻¹ доповнено новим абзацом згідно із Законом № 1630-IX від 13.07.2021}

Державні комерційні підприємства та казенні підприємства, які відповідно до статті 1 Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність" належать до наукових установ, а також науково-технологічні комплекси, засновані на державній власності, державне підприємство "Український державний центр радіочастот", зобов'язані не менш як 50 відсотків чистого прибутку від своєї діяльності спрямовувати на провадження ініціативної наукової та науково-технічної діяльності, фінансування інновацій та розширення власної матеріально-технічної бази.

{Частина другу статті 11⁻¹ доповнено абзацом згідно із Законом № 848-VIII від 26.11.2015; із змінами, внесеними згідно із Законом № 1089-IX від 16.12.2020}

3. Державні унітарні підприємства та їх об'єднання, визначені цим Законом, подають до податкового органу розрахунок частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку в порядку та строки, встановлені Податковим кодексом України.

{Статтю 11⁻¹ доповнено частиною третьою згідно із Законом № 465-IX від 16.01.2020}

{Закон доповнено статтею 11⁻¹ згідно із Законом № 2856-VI від 23.12.2010}

Стаття 11⁻². Особливості управління державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі

1. Обрання дворівневої структури управління та утворення наглядової ради є обов'язковими для державних унітарних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у разі якщо вони відповідають критеріям, визначеним Кабінетом Міністрів України у Політиці державної власності або встановленим законом.

Застосування дворівневої структури управління та утворення наглядової ради з дотриманням вимог закону щодо незалежності її членів є обов'язковими для державних унітарних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, якщо утворення наглядової ради є обов'язковим відповідно до закону або якщо після завершення приватизації у статутному капіталі господарського товариства залишатиметься державна частка. У такому разі наглядова рада утворюється протягом трьох місяців з моменту передачі державним органам приватизації функцій з управління пакетами акцій (частками), щодо яких прийнято рішення про приватизацію, а якщо на день набрання чинності цим Законом державні органи приватизації вже здійснюють функції з управління пакетами акцій (частками) - протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом.

У державних унітарних підприємствах та господарських товариствах, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у яких утворення наглядової ради не є обов'язковим відповідно до статті 11⁻² цього Закону та інших законів, за рішенням уповноваженого органу управління державного унітарного підприємства, загальних зборів господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, може бути застосована однорівнева структура управління відповідно до вимог Закону України "Про акціонерні товариства". У такому разі до ради директорів входять і виконавчі, і невиконавчі директори, а більшість у кількісному складі ради директорів становлять незалежні невиконавчі директори.

У разі застосування однорівневої структури управління до ради директорів застосовні усі положення цього Закону щодо наглядової ради, а до невиконавчого члена ради директорів - усі положення цього Закону щодо члена наглядової ради.

Компетенція наглядової ради, її кількісний склад, порядок скликання, проведення засідань, прийняття рішень та інші питання внутрішньої організації діяльності наглядової ради визначаються законом, статутом та положенням про наглядову раду. Положення про наглядову раду державного унітарного підприємства затверджується уповноваженим органом управління. Положення про наглядову раду господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, затверджується загальними зборами господарського товариства.

Уповноважений орган управління державного унітарного підприємства, загальні збори господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, можуть вирішувати будь-які питання щодо діяльності державного унітарного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, крім питань, вирішення яких згідно із законом та/або статутом належить до виключної компетенції наглядової ради.

Якщо наглядову раду державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, не утворено (не передбачено статутом) та її утворення не є обов'язковим відповідно до закону, до моменту утворення наглядової ради у встановленому законом порядку повноваження, якими наділена наглядова рада згідно із законом та/або статутом, здійснюють уповноважений орган управління державного унітарного підприємства, загальні збори господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, крім повноважень з підготовки та проведення загальних зборів, які здійснює виконавчий орган, якщо інше не встановлено статутом господарського товариства.

Якщо кількість членів наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, повноваження яких дійсні, становить половину її кількісного складу, встановленого статутом, або менше, така наглядова рада є неправомочною і не може приймати рішення, крім рішень наглядової ради господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, з питань скликання загальних зборів товариства для обрання решти членів наглядової ради, а в разі обрання членів наглядової ради шляхом кумулятивного голосування - для обрання всього складу наглядової ради.

Якщо наглядова рада державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, є неправомочною, орган управління державного унітарного

підприємства, загальні збори господарського товариства зобов'язані прийняти рішення про обрання решти членів наглядової ради, а в разі обрання членів наглядової ради шляхом кумулятивного голосування - про обрання всього складу наглядової ради протягом трьох місяців з дня втрати правомочності наглядовою радою.

Наглядова рада має право прийняти рішення про передачу для вирішення уповноваженим органом управління державного унітарного підприємства, включення до порядку денного загальних зборів господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, будь-якого питання, віднесеного до її виключної компетенції законом або статутом.

{Частина перша статті 11⁻² в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

2. Кількісний склад наглядової ради державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, визначається статутом та не може становити менше п'яти та більше дев'яти осіб.

До складу наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, включаються незалежні члени наглядової ради, кількість яких повинна становити більшість членів наглядової ради.

Кандидати на посаду члена наглядової ради державного унітарного підприємства добираються та призначаються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Добір кандидатів на посаду члена наглядової ради здійснюється з дотриманням принципів колективної придатності, різноманітності складу, рівності вимог, професійності, відкритості і прозорості та розпочинається не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку повноважень відповідного члена наглядової ради (якщо у зазначений строк не прийнято рішення про продовження строку його повноважень) або не пізніше 10 днів з дня дострокового припинення повноважень.

Кандидатури осіб, які пропонуються суб'єктом управління об'єктами державної власності, що здійснює управління корпоративними правами держави в господарському товаристві, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, до обрання членами наглядової ради господарського товариства, добираються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. Добір кандидатів на посаду члена наглядової ради здійснюється з дотриманням принципів колективної придатності, різноманітності складу, рівності вимог, професійності, відкритості і прозорості та розпочинається не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку

повноважень відповідного члена наглядової ради (якщо у зазначений строк не прийнято рішення про продовження строку його повноважень) або не пізніше 10 днів з дня дострокового припинення повноважень. Члени наглядової ради господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, обираються (призначаються) згідно із Законом України "Про акціонерні товариства", іншими законами, що регулюють діяльність таких господарських товариств.

Кваліфікаційні вимоги до члена наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, затверджує Кабінет Міністрів України. Додаткові кваліфікаційні вимоги до незалежного члена наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, можуть бути визначені статутом, положенням про наглядову раду та/або положенням про принципи формування наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі.

Строк повноважень члена наглядової ради становить три роки. Уповноважений орган управління державного унітарного підприємства, загальні збори акціонерів (учасників) господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, затверджують умови цивільно-правових договорів та визначають особу, яка уповноважується на підписання таких договорів з членами наглядової ради. Цивільно-правовий договір, укладений з членом наглядової ради, є оплатним, якщо інше не передбачено законом.

Суб'єкт управління об'єктами державної власності, загальні збори господарського товариства можуть прийняти рішення про призначення на новий строк членів наглядової ради державного унітарного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, які відповідають вимогам, визначеним цим Законом.

{Частина друга статті 11⁻² в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

3. Керівником або членом наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, не може бути особа, яка є засновником, акціонером (учасником), керівником та/або членом наглядової ради підприємства, іншої господарської організації, які здійснюють діяльність на

тому самому або суміжних ринках з такими державними унітарними підприємствами та/або господарськими товариствами.

Положення цієї частини не застосовуються до господарських товариств, які відповідають сукупно таким критеріям:

{Частину третю статті 11⁻² доповнено новим абзацом згідно із Законом № 3723-IX від 22.05.2024}

є оператором критичної інфраструктури;

{Частину третю статті 11⁻² доповнено новим абзацом згідно із Законом № 3723-IX від 22.05.2024}

частки (акції, паї) господарського товариства були примусово відчужені під час дії воєнного стану;

{Частину третю статті 11⁻² доповнено новим абзацом згідно із Законом № 3723-IX від 22.05.2024}

державі у статутному капіталі господарського товариства прямо або опосередковано належить більше 50 відсотків часток (акцій, паїв).

{Частину третю статті 11⁻² доповнено новим абзацом згідно із Законом № 3723-IX від 22.05.2024}

4. Керівникам державних унітарних підприємств та членам колегіального виконавчого органу (особі, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу) господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, забороняється суміщати таку діяльність з будь-якою підприємницькою чи іншою оплачуваною діяльністю, крім отримання авторської винагороди, наукової та викладацької діяльності та/або випадків схвалення такої діяльності наглядовою радою такого державного унітарного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, керівником чи членом колегіального виконавчого органу (особою, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу) якого є відповідна особа, а в разі відсутності наглядової ради - відповідним суб'єктом управління об'єктами державної власності (для державного унітарного підприємства) чи загальними зборами товариства (для господарського товариства).

Керівники, голова та члени колегіального виконавчого органу (особа, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу), члени наглядової ради державного унітарного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі,

які не є громадянами України, повинні володіти українською або англійською мовою на рівні, достатньому для ділового спілкування.

{Частина четверта статті 11⁻² із змінами, внесеними згідно із Законом № 3137-IX від 30.05.2023; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

5. Керівники та члени органів управління державних унітарних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, несуть відповідальність за свої рішення щодо таких суб'єктів господарювання згідно із законом та умовами укладених з ними контрактів.

6. Особливості утворення, організації діяльності та ліквідації наглядових рад державних унітарних підприємств оборонно-промислового комплексу та господарських товариств в оборонно-промисловому комплексі, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, визначаються Законом України "Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі" та Законом України "Про особливості реформування підприємств оборонно-промислового комплексу державної форми власності".

{Частина шоста статті 11⁻² із змінами, внесеними згідно із Законом № 1630-IX від 13.07.2021}

7. Суб'єкт управління державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, а також господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать господарському товариству, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, зобов'язаний здійснювати моніторинг наявних або потенційних загроз національній безпеці України та у випадку їх виявлення вживати заходів для нейтралізації їх впливу на діяльність такого підприємства або товариства. Перелік конкретних заходів визначається суб'єктом управління або за його рішенням керівником підприємства або товариства з урахуванням його повноважень та може включати, зокрема, визначення виключним місцем виконання обов'язків керівника, заступників керівника, членів колегіального виконавчого органу (особи, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу), членів наглядової ради, інших посадових осіб адресу місцезнаходження такого підприємства або товариства та встановлення особливого режиму роботи зазначених осіб. У випадку прийняття рішення про визначення відповідних заходів зазначені особи зобов'язані дотримуватися їх, зокрема невідкладно прибути за адресою місцезнаходження такого підприємства або товариства.

Порушення керівником, заступниками керівника, членами колегіального виконавчого органу (особою, яка здійснює повноваження одноосібного виконавчого органу), членами наглядової ради, іншими посадовими особами державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, а також господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належить господарському товариству, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, положень абзацу першого цієї частини є підставою для дострокового припинення повноважень (звільнення) таких посадових осіб, розірвання контракту (цивільно-правового договору) з такими особами незалежно від строку дії такого контракту (цивільно-правового договору) та без виплат відповідних компенсаційних платежів (у випадку якщо такі платежі передбачені, зокрема укладеними контрактами (цивільно-правовими договорами) або колективним договором, що діє на підприємстві або в господарському товаристві).

{Статтю 11⁻² доповнено частиною сьомою згідно із Законом № 2182-IX від 01.04.2022 - діє на період дії правового режиму воєнного стану}

8. З урахуванням частини сьомої цієї статті повноваження члена наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, можуть бути припинені достроково виключно з таких підстав:

- 1) невиконання державним унітарним підприємством, господарським товариством цілей діяльності, визначених у листі очікувань власника, про що прийнято рішення уповноваженим органом управління державного унітарного підприємства, загальними зборами господарського товариства з урахуванням, зокрема, результатів оцінювання діяльності наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, відповідно до статті 11⁻⁷ цього Закону;
- 2) виявлення фактів, що свідчать про невідповідність члена наглядової ради кваліфікаційним вимогам, незалежного члена наглядової ради - вимогам щодо незалежності. Інформація про виявлення таких фактів оприлюднюється на веб-сайті державного унітарного підприємства, господарського товариства протягом двох робочих днів з дня їх виявлення;
- 3) неналежне виконання членом наглядової ради обов'язків, визначених укладеним з ним цивільно-правовим договором та/або статутом, невідповідність члена наглядової ради вимогам щодо професійної придатності

та ділової репутації. Ініціювати дострокове припинення повноважень члена наглядової ради з підстав, визначених цим пунктом, може:

наглядова рада, яка за рішенням, що приймається не менше ніж двома третинами її персонального складу, направляє загальним зборам (органу управління) вимогу про припинення повноважень члена наглядової ради. Порядок подання вимоги членами наглядової ради визначається наглядовою радою;

акціонер (учасник), якому належить не менше 5 відсотків акцій (часток), ініціює розгляд цього питання на загальних зборах (перед органом управління), за умови надання наглядовою радою висновку про обґрунтованість такого питання та/або з урахуванням результатів оцінювання діяльності наглядової ради. Порядок підготовки висновку членами наглядової ради визначається наглядовою радою;

4) подання членом наглядової ради особистої письмової заяви про припинення повноважень за власним бажанням, за умови що така заява подається не пізніше ніж за два тижні до припинення повноважень;

5) подання членом наглядової ради особистої письмової заяви про припинення повноважень у зв'язку з неможливістю виконувати свої повноваження за станом здоров'я або з інших підстав;

6) набрання законної сили вироком або рішенням суду, яким члена наглядової ради засуджено до покарання, що виключає можливість виконання обов'язків члена наглядової ради;

7) набрання законної сили судовим рішенням, яким члена наглядової ради притягнуто до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією;

8) смерть члена наглядової ради, визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім або оголошення померлим;

9) набрання законної сили рішенням суду, яким члена наглядової ради визнано винним у порушенні частини третьої статті 92 Цивільного кодексу України;

10) отримання господарським товариством (державним підприємством) письмового повідомлення про заміну члена наглядової ради, який є представником акціонера (учасника);

11) порушення членом наглядової ради обмежень, передбачених частиною третьою цієї статті;

12) відчуження акціонером (учасником), представником якого є член наглядової ради, всіх належних йому акцій (часток) товариства.

Рішення про дострокове припинення повноважень члена наглядової ради з підстав, передбачених пунктами 1-3 цієї частини, приймається органом управління державного унітарного підприємства або загальними зборами акціонерів (учасників) господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі. При цьому рішення про дострокове припинення повноважень з підстави, передбаченої пунктом 1 цієї частини, може прийматися лише щодо всього складу наглядової ради з урахуванням результатів оцінки діяльності наглядової ради відповідно до статті 11⁻⁷ цього Закону, якщо члени наглядової ради не зможуть довести, що належним чином виконували обов'язки щодо державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, які покладаються законом на посадових осіб, або що виникли суттєві обставини, які члени наглядової ради не могли передбачити, за умови належного виконання ними обов'язків, які покладаються законом на посадових осіб. Рішення про дострокове припинення повноважень члена наглядової ради, обраного кумулятивним голосуванням відповідно до Закону України "Про акціонерні товариства", з підстав, передбачених пунктами 2 і 3 цієї частини, приймається щодо всього складу наглядової ради, водночас члени наглядової ради, при цьому члени наглядової ради, стосовно яких відсутні підстави припинення повноважень, можуть бути повторно обрані до складу наглядової ради.

Повноваження члена наглядової ради достроково припиняються з підстав, передбачених пунктами 4-12 цієї частини, з настанням відповідних обставин, без необхідності прийняття рішення уповноваженим органом управління державного унітарного підприємства або загальними зборами акціонерів (учасників) господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі.

{Статтю 11⁻² доповнено частиною восьмою згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

9. Державне унітарне підприємство, господарське товариство, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, повинно створити комплексну, адекватну та ефективну систему внутрішнього контролю, яка включає функції комплаєнсу, управління ризиками та внутрішнього аудиту, з урахуванням особливостей свого виду діяльності, характеру та обсягів операцій, що здійснюються у ході провадження такої діяльності, та ризиків, властивих такої діяльності. Контроль за функціонуванням системи внутрішнього контролю здійснює наглядова рада.

{Статтю 11⁻² доповнено частиною дев'ятою згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

{Закон доповнено статтею 11⁻² згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

Стаття 11⁻³. Незалежні члени наглядових рад державних унітарних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі

1. Незалежний член наглядової ради державного унітарного підприємства або, з урахуванням положень законів України, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, - це член наглядової ради, на якого відсутній будь-який вплив з боку інших осіб у процесі прийняття рішень під час виконання обов'язків члена наглядової ради. Зокрема, не може бути незалежним членом наглядової ради особа, яка:

{Абзац перший частини першої статті 11⁻³ в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

1) є або протягом останніх п'яти років була посадовою особою такого державного унітарного підприємства або господарського товариства, або його дочірнього підприємства, філії, представництва та/або іншого відокремленого підрозділу, крім обіймання посади незалежного члена наглядової ради;

{Пункт 1 частини першої статті 11⁻³ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

2) є або протягом останніх трьох років була працівником такого державного унітарного підприємства або господарського товариства, або його дочірнього підприємства, філії, представництв та/або іншого відокремленого підрозділу;

3) є афілійованою особою (в значенні, наданому цьому терміну в Законі України "Про акціонерні товариства") такого державного унітарного підприємства або господарського товариства та/або його акціонерів (учасників), або його дочірнього підприємства, філії, представництва та/або інших відокремлених підрозділів та/або їх посадових осіб;

4) отримує або отримувала протягом попередніх трьох років від такого державного унітарного підприємства або господарського товариства, або його дочірнього підприємства, філії, представництва та/або іншого відокремленого підрозділу будь-які доходи, крім доходів у вигляді винагороди за виконання функцій члена наглядової ради;

{Пункт 4 частини першої статті 11⁻³ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

5) володіє (прямо або опосередковано) 5 і більше відсотками статутного капіталу такого господарського товариства (самостійно або разом з афілійованими особами) або представляє інтереси такого власника;

{Пункт 5 частини першої статті 11⁻³ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

б) є державним службовцем чи представником держави;

7) є незалежним аудитором державного унітарного підприємства, господарського товариства, його дочірнього підприємства, філії, представництва чи іншого відокремленого підрозділу або була ним протягом певного періоду за останні три роки, що передували її призначенню (обранню) до наглядової ради;

{Пункт 7 частини першої статті 11⁻³ в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

8) бере участь в аудиті такого державного унітарного підприємства або господарського товариства, або його дочірнього підприємства, філії, представництва та/або іншого відокремленого підрозділу як аудитор, який працює у складі аудиторської організації, або брала участь у такому аудиті протягом певного періоду за останні три роки, що передували її призначенню (обранню) до наглядової ради;

9) має або мала протягом останнього року істотні ділові відносини з таким державним унітарним підприємством, господарським товариством, його дочірнім підприємством, філією, представництвом чи іншим відокремленим підрозділом безпосередньо як фізична особа - підприємець чи як акціонер (учасник), керівник або член виконавчого органу суб'єкта господарювання, який має або мав такі зв'язки. Для цілей цього пункту істотність ділових відносин визначається статутом або положенням про наглядову раду;

{Пункт 9 частини першої статті 11⁻³ в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

10) була сукупно більше 12 років членом наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства;

{Пункт 10 частини першої статті 11⁻³ в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

11) є близькою особою з особами, зазначеними у пунктах 1-10 частини першої цієї статті (термін "близька особа" вживається у значенні, визначеному в Законі України "Про запобігання корупції");

12) отримує винагороду за виконання функцій незалежного члена наглядової ради, якщо така винагорода є єдиним та/або основним джерелом доходу особи. Критерії та порядок перевірки єдиного та/або основного доходу незалежного члена наглядової ради встановлюються Кабінетом Міністрів України.

{Частина першу статті 11⁻³ доповнено пунктом 12 згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

Вимоги пунктів 1, 2 і 4 цієї частини не поширюються на випадки обіймання посади незалежного директора товариства та відносини, пов'язані з цим.

{Частина першу статті 11⁻³ доповнено абзацом тринадцятим згідно із Законом № 2465-IX від 27.07.2022}

2. {Абзац перший частини другої статті 11⁻³ виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

Кандидати на посаду незалежних членів наглядової ради державного унітарного підприємства та господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належить державі, що пропонуються суб'єктом управління об'єктами державної власності до обрання на посаду незалежних членів наглядової ради, визначаються за результатами конкурсного відбору в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

3. З незалежним членом наглядової ради укладається цивільно-правовий договір. Незалежний член наглядової ради виконує свої повноваження з дотриманням умов укладеного з ним договору та статуту державного унітарного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі.

4. Незалежний член наглядової ради має рівні права і обов'язки з іншими її членами.

Під час здійснення повноважень члена наглядової ради, у тому числі під час голосування на її засіданнях, незалежний член наглядової ради керується законами України та професійним досвідом щодо доцільності прийняття відповідних рішень.

У своїй діяльності незалежний член наглядової ради керується інтересами відповідного державного унітарного підприємства або господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, і забезпечує реалізацію своїх повноважень у спосіб, визначений законом та статутом державного унітарного підприємства або такого господарського товариства.

Незалежні члени наглядових рад самостійно визначаються щодо голосування з усіх питань порядку денного засідання наглядової ради.

5. Незалежність члена наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків

акцій (часток) належать державі, підтверджується у письмовій формі його особистою заявою у таких випадках:

- 1) подання комісії з конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради документів для участі в конкурсному відборі;
- 2) оголошення про проведення загальних зборів акціонерів (учасників), до порядку денного яких включено питання про обрання відповідного кандидата на посаду незалежного члена наглядової ради;
- 3) оприлюднення рішення про обрання/переобрання відповідного кандидата на посаду незалежного члена наглядової ради у порядку розкриття інформації емітентами цінних паперів;
- 4) оприлюднення у складі річного звіту такого господарського товариства у порядку розкриття інформації емітентами цінних паперів;
- 5) щороку після обрання/переобрання незалежного члена наглядової ради державного унітарного підприємства.

{Статтю 11⁻³ доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

{Закон доповнено статтею 11⁻³ згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

Стаття 11⁻⁴. Компетенція та організація діяльності наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі

{Назва статті 11⁻⁴ в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

1. До виключної компетенції наглядової ради державного унітарного підприємства (у разі її утворення) належить:

- 1) затвердження стратегічного плану розвитку державного унітарного підприємства;

{Пункт 1 частини першої статті 11⁻⁴ в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

1⁻¹) затвердження річного фінансового плану та звіту про його виконання, річного інвестиційного плану, інвестиційного плану на середньострокову перспективу (три - п'ять років), показників результативності державного унітарного підприємства;

{Частину першу статті 11⁻⁴ доповнено пунктом 1⁻¹ згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

1²) здійснення функції управління ризиками державного унітарного підприємства;

{Частина першу статті 11⁴ доповнено пунктом 1² згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

1³) надання пропозицій уповноваженому органу управління щодо коротко- та середньострокових фінансових, операційних і нефінансових цілей діяльності, які включаються до листа очікувань власника, зокрема, але не виключно, щодо окремих фінансових показників, а саме коефіцієнтів рентабельності, ліквідності та платоспроможності, а також обсягів виплат на користь держави, бюджетного фінансування та квазіфіскальних операцій;

{Частина першу статті 11⁴ доповнено пунктом 1³ згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

2) затвердження в межах своєї компетенції положень, якими регулюються питання, пов'язані з діяльністю державного унітарного підприємства;

3) прийняття рішення про розміщення державним унітарним підприємством цінних паперів, крім акцій;

4) прийняття рішення про викуп розміщених державним унітарним підприємством цінних паперів;

{Пункт 4 частини першої статті 11⁴ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

5) затвердження ринкової вартості майна у разі прийняття рішення про вчинення значного господарського зобов'язання в межах своїх повноважень та у разі, якщо майно вноситься як плата за цінні папери, випущені підприємством;

6) прийняття рішення про тимчасове відсторонення керівника від здійснення повноважень та призначення особи, яка тимчасово виконуватиме повноваження керівника;

7) призначення на посаду та припинення повноважень керівника, затвердження умов контракту з ним, встановлення розміру винагороди керівника, укладення і розірвання з ним контракту, здійснення контролю за дотриманням умов контракту;

8) надання органу управління пропозицій щодо обрання суб'єкта аудиторської діяльності державного унітарного підприємства, визначення умов договору, що укладається з ним, встановлення розміру оплати його послуг;

{Пункт 8 частини першої статті 11⁴ в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

9) прийняття рішення про надання згоди на вчинення значного господарського зобов'язання, предметом якого є майно, роботи або послуги, ринкова вартість яких становить від 10 відсотків до 25 відсотків вартості активів державного унітарного підприємства за даними останньої річної фінансової звітності, та про надання згоди на вчинення правочину із заінтересованістю, якщо ринкова вартість предмета правочину із заінтересованістю не перевищує 10 відсотків вартості активів державного унітарного підприємства за даними останньої річної фінансової звітності, крім випадків, передбачених законом. Статутом державного унітарного підприємства може бути встановлено нижче граничне значення вартості майна, робіт або послуг чи суми коштів, що є предметом господарського зобов'язання, та додаткові критерії для віднесення правочину до такого, щодо якого є заінтересованість, чи до значного господарського зобов'язання;

{Пункт 9 частини першої статті 11⁻⁴ в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

10) прийняття рішення про залучення суб'єкта оціночної діяльності - суб'єкта господарювання для проведення оцінювання майна державного унітарного підприємства та затвердження умов договору, що укладатиметься з ним, встановлення розміру оплати його послуг;

{Пункт 10 частини першої статті 11⁻⁴ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

{Пункт 11 частини першої статті 11⁻⁴ виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

12) забезпечення запобігання, виявлення та врегулювання конфліктів інтересів керівника та членів наглядової ради, у тому числі за використанням майна державного унітарного підприємства в особистих інтересах та укладенням угод з пов'язаними особами, а також інформування суб'єкта управління державного унітарного підприємства про виявлені порушення;

13) визначення форм контролю за ефективністю управління державним унітарним підприємством та ефективністю управління ризиками діяльності підприємства;

13⁻¹) затвердження декларації схильності до ризиків державного унітарного підприємства;

{Частину першу статті 11⁻⁴ доповнено пунктом 13⁻¹ згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

14) здійснення контролю за ефективністю управління державним унітарним підприємством та ініціювання за потреби перед суб'єктом управління об'єктами державної власності вжиття відповідних заходів;

15) створення підрозділу внутрішнього аудиту, затвердження порядку проведення внутрішнього аудиту та надання звітів за його результатами;

16) призначення та припинення повноважень керівника підрозділу внутрішнього аудиту державного унітарного підприємства (внутрішнього аудитора), затвердження умов трудових договорів, що укладаються з працівниками підрозділу внутрішнього аудиту (з внутрішнім аудитором), встановлення розміру їхньої винагороди, у тому числі заохочувальних та компенсаційних виплат;

{Пункт 16 частини першої статті 11⁻⁴ в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

17) підготовка щорічного звіту наглядової ради за результатами її діяльності, оцінка роботи членів наглядової ради та якості корпоративного управління;

{Пункт 17 частини першої статті 11⁻⁴ із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

18) формування антикорупційної політики підприємства та затвердження правил ділової етики;

19) формування політики корпоративної соціальної відповідальності та сталого розвитку;

20) обрання та припинення повноважень корпоративного секретаря, повноваження якого визначаються положенням про наглядову раду державного унітарного підприємства;

21) вирішення інших питань, що згідно із законом і статутом підприємства належать до виключної компетенції наглядової ради.

Компетенція наглядової ради акціонерного товариства, більше 50 відсотків акцій якого належать державі, визначається статутом відповідно до вимог Закону України "Про акціонерні товариства" та цього Закону.

{Частину першу статті 11⁻⁴ доповнено абзацом згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

Компетенція наглядової ради товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю, більше 50 відсотків акцій якого належать державі, визначається статутом відповідно до вимог Закону

України "Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю" та цього Закону.

{Частина першу статті 11⁻⁴ доповнено абзацом згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

У разі застосування однорівневої структури управління державним унітарним підприємством, господарським товариством, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у випадках, передбачених цим Законом, рада директорів вирішує всі питання діяльності такого державного унітарного підприємства, господарського товариства, крім питань, що належать до виключної компетенції загальних зборів.

{Частина першу статті 11⁻⁴ доповнено абзацом згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

2. Наглядова рада державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у яких утворення наглядової ради є обов'язковим відповідно до статті 11⁻² цього Закону, з числа її членів обов'язково утворює комітет з питань аудиту і комітет з питань призначень та винагород, голови і більшість членів яких є незалежними членами. Наглядова рада державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, має право утворювати відповідно до статуту, положення про наглядову раду й інші комітети з числа членів наглядової ради.

Наглядова рада державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, обов'язково призначає внутрішнього аудитора (підрозділ внутрішнього аудиту), який діє відповідно до положення, затвердженого наглядовою радою, і є підпорядкованим та підзвітним наглядовій раді та голові комітету з питань аудиту (у разі утворення). Внутрішній аудитор (працівники підрозділу внутрішнього аудиту) не може (не можуть) суміщати таку діяльність з будь-якою іншою діяльністю в такому державному унітарному підприємстві, господарському товаристві.

Засідання наглядової ради державного унітарного підприємства вважається правомочним, якщо на ньому присутні більше половини членів її загального складу. Під час голосування голова та кожний із членів наглядової ради мають один голос. У разі прийняття наглядовою радою рішення про укладення державним унітарним підприємством правочину, щодо вчинення якого є заінтересованість, члени наглядової ради, які є заінтересованими особами, не мають права голосу та не можуть будь-яким іншим чином брати участь у

розгляді цього питання. Якщо всі члени наглядової ради є заінтересованими особами, рішення про надання згоди на вчинення правочину із заінтересованістю вноситься на розгляд уповноваженого органу управління.

Рішення наглядової ради державного унітарного підприємства приймається простою більшістю голосів її членів, які беруть участь у засіданні та мають право голосу. При цьому член наглядової ради має право письмово викласти окрему думку з питань, що розглядаються. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови наглядової ради. Рішення наглядової ради, прийняті в межах її компетенції, є обов'язковими до виконання державним унітарним підприємством.

Організація проведення засідань та порядок прийняття рішень наглядової ради акціонерного товариства, більше 50 відсотків акцій якого належать державі, визначаються відповідно до вимог Закону України "Про акціонерні товариства".

Організація проведення засідань та порядок прийняття рішень наглядової ради товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю, більше 50 відсотків акцій якого належать державі, визначаються відповідно до вимог Закону України "Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю".

Наглядова рада державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, щороку готує звіт про свою роботу, вимоги до якого встановлюються Кабінетом Міністрів України.

{Статтю 11⁻⁴ доповнено новою частиною згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

3. Керівник державного унітарного підприємства забезпечує членам наглядової ради доступ до інформації в межах, передбачених законом та статутом державного підприємства.

4. Член наглядової ради повинен виконувати свої обов'язки особисто і не може передавати свої повноваження іншим особам.

5. Положення частини першої цієї статті не застосовуються до підприємств оборонно-промислового комплексу, виключна компетенція наглядової ради яких визначається Законом України "Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі".

{Закон доповнено статтею 11⁻⁴ згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

Стаття 11⁻⁵. Особливості передачі цілісних майнових комплексів державних підприємств, яким належить право постійного користування земельними

ділянками сільськогосподарського призначення, до сфери управління інших органів

1. Кабінет Міністрів України приймає рішення про передачу до сфери управління центральних органів виконавчої влади цілісних майнових комплексів державних підприємств, установ, організацій, яким належить право постійного користування земельними ділянками сільськогосподарського призначення.

Передача здійснюється без погодження з державним підприємством, цілісний майновий комплекс якого передається, а також з органом, уповноваженим управляти державним майном, або галузевою академією наук, іншими установами та організаціями, яким державне майно передано у безоплатне користування. Положення цього абзацу не поширюється на передачу цілісних майнових комплексів державних підприємств, установ, організацій Національної академії наук України, а також на передачу цілісних майнових комплексів військових частин, установ, військово-навчальних закладів, підприємств та організацій Міністерства оборони України, Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України.

{Закон доповнено статтею 11⁵ згідно із Законом № 3272-IX від 27.07.2023}

Стаття 11⁶. Політика державної власності, стратегічне та фінансове планування державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі

1. Кабінет Міністрів України затверджує Політику державної власності, що визначає загальні принципи щодо таких питань:

- 1) обґрунтування та цілі залишення у державній власності державних унітарних підприємств та корпоративних прав у господарських товариствах з метою забезпечення національних економічних інтересів та у зв'язку з коротко- та довгостроковими планами економічного, соціального розвитку держави, що закріплені у державних програмах розвитку відповідних галузей економіки;
- 2) класифікація державних унітарних підприємств, господарських товариств відповідно до підстав залишення у державній власності, планів щодо приватизації, реорганізації або ліквідації, а також обґрунтування будь-якої іншої категоризації державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;
- 3) визначення категорій державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, перед якими ставляться нефінансові (у тому числі соціальні)

цілі, зокрема щодо виконання спеціальних обов'язків, порядку обліку та компенсації понесених у зв'язку з цим витрат;

4) критерії обов'язковості утворення наглядової ради у державних унітарних підприємствах та господарських товариствах, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

5) плани щодо підвищення ефективності управління державним майном та діяльністю державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, збереження і підвищення балансової вартості активів державних унітарних підприємств, господарських товариств;

6) плани щодо приватизації об'єктів права державної власності;

7) керівні принципи щодо реалізації прав держави як власника державних унітарних підприємств та корпоративних прав держави у господарських товариствах;

8) вимоги щодо звітності, принципи встановлення цілей діяльності (зокрема норм прибутку) господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

9) вимоги щодо прозорості та розкриття інформації державних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

10) принципи організації управління державним майном та діяльністю державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у тому числі розподіл функцій власника, регулятора та органу, що визначає політику щодо підприємств державного сектору економіки, розподіл повноважень між уповноваженим органом управління та органами державного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі.

Невід'ємними частинами Політики державної власності є:

Політика винагороди керівників державних унітарних підприємств та голів виконавчих органів господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, з урахуванням результатів їхньої фінансово-господарської діяльності, що визначає принципи та методологічні підходи до встановлення такої винагороди;

Політика винагороди членів наглядових рад державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій

(часток) належать державі, з урахуванням результатів їхньої фінансово-господарської діяльності, що визначає принципи та методологічні підходи до встановлення такої винагороди;

Державна дивідендна політика, що визначає загальні принципи та методологічні підходи щодо питань визначення розмірів та сплати дивідендів до державного бюджету, включаючи принцип забезпечення балансу між короткостроковими фінансовими цілями держави та довгостроковими цілями державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких є акції (частки), що прямо чи опосередковано належать державі.

Кабінет Міністрів України регулярно, не менше одного разу на п'ять років, переглядає Політику державної власності. Політика державної власності підлягає оприлюдненню.

Під час розроблення проекту Політики державної власності, а також під час регулярного її перегляду проводяться обов'язкові консультації з громадськістю.

2. На підставі Політики державної власності та після консультацій з наглядовою радою уповноважений орган управління державного унітарного підприємства, загальні збори акціонерів (учасників) господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, щороку затверджують лист очікувань власника, що включає коротко- та середньострокові фінансові, операційні і нефінансові цілі діяльності державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що визначаються з урахуванням стратегічних планів розвитку таких підприємств, господарських товариств. Лист очікувань власника підлягає оприлюдненню.

У листі очікувань власника державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що є суб'єктами природних монополій або плановий розрахунковий обсяг чистого прибутку яких перевищує 50 мільйонів гривень, також визначаються фінансові показники, а саме коефіцієнти рентабельності, ліквідності та платоспроможності, а також обсяги виплат на користь держави, бюджетного фінансування та квазіфінансових операцій, які мають бути відображені у фінансових, стратегічних планах розвитку та інвестиційних планах на середньострокову перспективу таких державних підприємств, господарських товариств. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову, бюджетну та боргову політику, в окремих випадках - за додатковою участю Кабінету Міністрів України, у порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України, щороку на основі пропозицій органу управління державного унітарного

підприємства, загальних зборів господарського товариства та після консультацій з ними погоджує такі фінансові показники, що включаються до листів очікувань власника.

3. Наглядова рада державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, зобов'язана:

1) забезпечити розроблення, затвердити та регулярно переглядати стратегічний план розвитку державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

2) затвердити показники результативності для здійснення моніторингу виконання стратегічного плану розвитку.

Стратегічний план розвитку є основним довгостроковим плановим документом державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що затверджується не пізніше ніж за шість місяців до початку планового періоду та закріплює його цілі розвитку на три - п'ять років.

Стратегічний план розвитку державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, затверджується рішенням наглядової ради, що приймається не менше ніж двома третинами її персонального складу.

Стратегічний план розвитку повинен відповідати цілям залишення у державній власності, визначеним у Політиці державної власності. У рамках двосторонніх консультацій між уповноваженим органом управління, загальними зборами та наглядовою радою стратегічний план розвитку враховується уповноваженим органом управління державного унітарного підприємства, загальними зборами акціонерів (учасників) господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, при розробленні листа очікувань власника. Стратегічний план розвитку також визначає основні заходи та ресурси, необхідні для досягнення цілей діяльності, визначених листом очікувань власника.

Розроблення і виконання стратегічного плану розвитку здійснюються з метою підвищення ринкової вартості, досягнення фінансових, операційних та нефінансових цілей діяльності державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у довгостроковій перспективі з урахуванням ринкових умов та пов'язаних фінансових і нефінансових ризиків.

4. Відповідно до стратегічного плану розвитку, Політики державної власності, цілей діяльності, визначених у листі очікувань власника, керівник державного унітарного підприємства, голова виконавчого органу господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, зобов'язаний складати і виконувати річний фінансовий план, річний інвестиційний план, інвестиційний план на середньострокову перспективу (три - п'ять років) відповідно до закону.

Наглядова рада державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, затверджує річний фінансовий план та річний інвестиційний план до 1 вересня року, що передує плановому, якщо інше не передбачено законом. Інвестиційний план на середньострокову перспективу (три - п'ять років) затверджується не пізніш як за шість місяців до початку планового періоду.

Погодження фінансових показників, які мають бути включені до листа очікувань власника державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що є суб'єктом природних монополій або плановий розрахунковий обсяг чистого прибутку якого перевищує 50 мільйонів гривень, центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову, бюджетну та боргову політику, та органом управління державного унітарного підприємства або загальними зборами такого господарського товариства здійснюється не пізніше ніж за два місяці до кінцевого строку затвердження фінансового плану, стратегічного плану розвитку чи інвестиційного плану на середньострокову перспективу. Якщо у межах зазначених строків такі фінансові показники не узгоджені, протягом наступного місяця їх погодження здійснюється Кабінетом Міністрів України.

На підставі фінансових планів державне унітарне підприємство, господарське товариство, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, прогнозує отримання доходів і здійснює видатки, визначає обсяг та спрямування коштів протягом року, в тому числі визначає плановий розмір частини прибутку, яка спрямовується до державного бюджету як дивіденди, на основі прогнозного рівня прибутку, з урахуванням листа очікувань власника та оцінювання ризиків діяльності.

5. Керівник державного унітарного підприємства, виконавчий орган господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, звітують перед наглядовою радою про виконання стратегічного плану розвитку, фінансового та інвестиційних планів, коротко- та середньострокових фінансових, операційних і нефінансових цілей

діяльності. З урахуванням такого звіту наглядова рада звітує перед уповноваженим органом управління державного унітарного підприємства, загальними зборами господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, про стан виконання стратегічного плану розвитку та цілей діяльності, а також про заходи, вжиті наглядовою радою.

{Закон доповнено статтею 11⁻⁶ згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

Стаття 11⁻⁷. Оцінювання діяльності наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі

1. Діяльність наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, у яких утворення наглядової ради є обов'язковим відповідно до статті 11⁻² цього Закону, підлягає оцінюванню, що здійснюється не менше одного разу на три роки у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, з урахуванням вимог цієї статті. Результати оцінювання діяльності наглядової ради оприлюднюються на веб-сайті державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, протягом двох робочих днів з дня їх затвердження.

Результати оцінювання діяльності наглядової ради затверджуються рішенням уповноваженого органу управління державного унітарного підприємства, загальними зборами господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, з урахуванням висновку незалежного консультанта (у разі його залучення) та/або звіту, та/або самооцінки, та/або пояснень наглядової ради щодо результатів діяльності такого державного унітарного підприємства, господарського товариства.

Порядок оцінювання діяльності наглядової ради, що затверджується Кабінетом Міністрів України, містить положення, які визначають:

критерії обов'язковості залучення незалежного консультанта для здійснення оцінювання діяльності наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

порядок відбору незалежного консультанта, який здійснює оцінювання діяльності наглядової ради, та вимоги до такого консультанта (у разі залучення);

елементи оцінювання, щодо яких встановлюються висновки в рамках оцінювання діяльності наглядової ради;

порядок, обґрунтування та виключний перелік підстав для прийняття уповноваженим органом управління державного унітарного підприємства, загальними зборами господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, рішення за результатами оцінювання діяльності наглядової ради.

{Закон доповнено статтею 11⁻⁷ згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

Стаття 12. Єдиний реєстр об'єктів державної власності

1. Єдиний реєстр об'єктів державної власності (далі - Реєстр) є державною інформаційно-комунікаційною системою, що забезпечує збирання, облік, накопичення, оброблення, захист та надання інформації про нерухоме майно, у тому числі передане в оренду (лізинг), концесію або заставу, державних підприємств, установ та організацій, а також про корпоративні права держави та державне майно, що не увійшло до статутного капіталу господарських структур.

2. Держателем та адміністратором Реєстру є Фонд державного майна України, який забезпечує його ведення та формування за участю центральних органів виконавчої влади, що забезпечують реалізацію державної політики у сфері земельних відносин, у сфері статистики, у сфері будівництва, містобудування, просторового планування територій та архітектури, у сфері захисту критичної інфраструктури та забезпечення національної системи стійкості, у сфері державної податкової політики, державної політики з питань державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, фізичних осіб - підприємців та державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, Антимонопольного комітету України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а також інших уповноважених органів управління на єдиних методологічних засадах, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Центральні та місцеві органи виконавчої влади, інші органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування безоплатно надають держателю Реєстру інформацію, необхідну для ведення Реєстру, та доступ до інформаційних (автоматизованих), інформаційно-комунікаційних, комунікаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, власниками (розпорядниками, держателями, володільцями, адміністраторами тощо) яких вони є.

Власником Реєстру та виключних майнових прав на його програмне забезпечення та бази даних є держава в особі Фонду державного майна України.

3. Користувачами Реєстру є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та фізичні особи. Доступ до даних Реєстру здійснюється відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації", у тому числі шляхом оприлюднення у формі відкритих даних на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України.

Користувачам надається інформація з Реєстру відповідно до порядку та умов надання інформації з Реєстру, затверджених Фондом державного майна України.

4. Фінансування витрат на формування та ведення Реєстру здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законом.

{Стаття 12 із змінами, внесеними згідно із Законами № 3610-VI від 07.07.2011, № 4498-VI від 13.03.2012, № 5463-VI від 16.10.2012, № 406-VII від 04.07.2013, № 1170-VII від 27.03.2014, № 319-VIII від 09.04.2015, № 440-IX від 14.01.2020, № 2438-IX від 19.07.2022; в редакції Закону № 3137-IX від 30.05.2023}

Стаття 13. Визначення вартості об'єктів державної власності та порядку їх охорони

1. Вартість об'єктів державної власності визначається Фондом державного майна України відповідно до законодавства.

2. Вартість майна, що вноситься у спільну діяльність, учасником якої є державне підприємство, установа або організація, визначається на підставі незалежної оцінки із застосуванням бази оцінки, що відповідає ринковій вартості, згідно з вимогами законодавства про оцінку майна.

Під час укладення договорів про спільну діяльність розмір частки державних підприємств, установ і організацій, а також господарських товариств, у статутному капіталі яких частка держави перевищує 50 відсотків, має становити не менш як 50 відсотків спільного майна учасників спільної діяльності, крім випадків укладення договору про спільну діяльність в рамках державно-приватного партнерства.

{Абзац другий частини другої статті 13 в редакції Закону № 3686-VI від 08.07.2011; із змінами, внесеними згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

{Статтю 13 доповнено новою частиною згідно із Законом № 3322-VI від 12.05.2011}

3. Вимоги щодо організації та здійснення заходів охорони об'єктів державної власності визначають спільно відповідні суб'єкти управління та Національна поліція.

{Частина третя статті 13 в редакції Закону № 4498-VI від 13.03.2012; із змінами, внесеними згідно із Законом № 766-VIII від 10.11.2015}

4. У разі якщо концесійний платіж розраховується як частка (у відсотках) вартості наданого в концесію об'єкта, вартість майна об'єкта концесії визначається концесієдавцем за результатами його оцінки, проведеної в порядку, визначеному законодавством про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність. Така оцінка здійснюється за кошти балансоутримувача майна, що є об'єктом концесії, або за кошти концесієдавця.

{Статтю 13 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 155-IX від 03.10.2019}

Стаття 14. Винагорода та страхування відповідальності керівників і членів наглядових рад державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі

1. Наглядова рада визначає розмір оплати праці і винагороди керівника державного унітарного підприємства, голови виконавчого органу господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, на основі принципів, визначених Політикою винагороди керівників державних унітарних підприємств та голів виконавчих органів господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Винагорода членів виконавчого органу і членів наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, має бути розумно обґрунтованою щодо аналогічних ринкових показників розмірів і умов виплати винагороди у відповідному секторі економіки з урахуванням обставин та умов діяльності конкретного підприємства або товариства.

2. Члени наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, мають право на оплату своєї діяльності та компенсацію витрат, пов'язаних з виконанням своїх функцій, за рахунок такого державного унітарного підприємства, господарського товариства на підставі Політики винагороди членів наглядових рад державних унітарних підприємств, господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, затвердженої Кабінетом Міністрів України.

3. Відповідальність керівників, членів колегіального виконавчого органу, членів наглядової ради державного унітарного підприємства, господарського

товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, за збитки, завдані їхніми діями (бездіяльністю) під час виконання своїх повноважень, може бути застрахована за рахунок такого державного унітарного підприємства, господарського товариства як сторони, для захисту інтересів якої здійснюється відповідне страхування.

Суми страхових премій (платежів), що сплачуються державним унітарним підприємством, господарським товариством, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, за договором страхування відповідальності керівників, членів колегіального виконавчого органу, членів наглядової ради, не входять до складу винагороди таких керівників, членів колегіального виконавчого органу, членів наглядової ради, не є формою оплати праці або компенсаційними виплатами на їхню користь.

4. Господарські товариства, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, в яких створення наглядової ради є обов'язковим відповідно до статті 11² цього Закону, щороку затверджують звіт про винагороду членів виконавчого органу, членів наглядової ради та оприлюднюють його на веб-сайті такого господарського товариства. Вимоги до структури, порядку затвердження та обсягу інформації звіту про винагороду членів виконавчого органу, членів наглядової ради господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, визначаються рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, а щодо банків - Національним банком України.

{Стаття 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012; в редакції Закону № 1405-VIII від 02.06.2016; із змінами, внесеними згідно із Законом № 1909-IX від 18.11.2021; в редакції Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

Стаття 15. Винагорода за виконання функцій з управління об'єктами державної власності

{Частина першу статті 15 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

2. Відповідальним представникам уповноважених органів управління, які виконують функції з управління об'єктами державної власності, можуть встановлюватися збільшені до 50 відсотків посадові оклади, збільшені до 100 відсотків щоквартальні надбавки до посадових окладів з урахуванням надбавки за ранг.

3. Збільшені посадові оклади та надбавки до посадового окладу відповідальним представникам уповноважених органів управління, які виконують функції з

управління об'єктами державної власності, встановлюються на час виконання ними таких функцій.

Стаття 16. Контроль за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності, використанням державного майна

1. Контроль за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності здійснюють Кабінет Міністрів України, Фонд державного майна України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності, уповноважені органи управління, органи державної контрольно-ревізійної служби, інші контролюючі органи шляхом проведення аналізу законності та оцінки ефективності виконання суб'єктами управління визначених обов'язків відповідно до законодавства України.

{Частина перша статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

{Частину другу статті 16 виключено на підставі Закону № 3587-IX від 22.02.2024}

3. Уповноважені органи управління, господарські структури, які виконують функції з управління корпоративними правами держави, подають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності, в порядку та у визначені ним строки звіти про виконання ними функцій з управління корпоративними правами держави.

{Частина третя статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності, проводить аналіз ефективності виконання функцій з управління корпоративними правами держави, перевіряє виконання умов договорів доручення на управління та готує пропозиції щодо вдосконалення управління.

{Частина четверта статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

{Частину п'яту статті 16 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

6. Суб'єкти управління, визначені цим Законом, подають центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності, за затвердженою ним формою:

зведену інформацію щодо показників фінансового плану підприємств, що перебувають у сфері їх управління до 1 вересня року, що передуює плановому (крім підприємств електроенергетики, діяльність яких регулюється шляхом затвердження ліцензійних умов Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, щодо яких інформація подається до 31 грудня), а щодо їх виконання - до 1 квітня року, що настає за звітним;

{Абзац другий частини шостої статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

інформацію про:

фінансово-господарську діяльність кожного окремого суб'єкта господарювання державного сектору економіки, що перебуває у сфері їх управління;

стан об'єктів державної власності, в тому числі корпоративних прав держави, що перебувають в їх управлінні;

виконання стратегічних планів розвитку державних підприємств, державних акціонерних товариств і господарських структур, управління корпоративними правами або контроль за діяльністю яких вони здійснюють.

{Частина шоста статті 16 в редакції Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

{Зміни до частини шостої статті 16 див. в Законі № 5463-VI від 16.10.2012}

7. Органи державної контрольно-ревізійної служби в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, проводять державний фінансовий аудит діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки, спрямований на запобігання фінансовим порушенням, забезпечення ефективного використання бюджетних коштів, державного майна.

{Частина сьома статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4498-VI від 13.03.2012}

{Частину восьму статті 16 виключено на підставі Закону № 4498-VI від 13.03.2012}

8. Контроль за своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування та сплати до бюджету частини чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями та дивідендів на державну частку господарськими товариствами, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави, а також стягнення зазначених платежів до бюджету у разі їх несплати здійснюються податковими органами у порядку, встановленому Податковим кодексом України.

{У статтю 16 включено частину восьму згідно із Законом № 465-IX від 16.01.2020}

9. Рахункова палата здійснює державний зовнішній фінансовий контроль (аудит) щодо управління об'єктами державної власності, діяльності суб'єктів господарювання державного сектору економіки, в тому числі суб'єктів господарювання, у статутному капіталі яких 50 і більше відсотків акцій (часток) належать суб'єктам господарювання державного сектору економіки.

{Статтю 16 доповнено частиною дев'ятою згідно із Законом № 4042-IX від 30.10.2024}

Стаття 16¹. Парламентський контроль за ефективністю управління корпоративними правами держави

1. Парламентський контроль за ефективністю управління корпоративними правами держави здійснюється комітетом Верховної Ради України, до предмета відання якого належать питання державної економічної політики (далі - Комітет).

2. Комітет у межах своєї компетенції здійснює контрольну функцію шляхом прийняття відповідних рішень, підготовки висновків та надання рекомендацій за такими основними напрямками:

- 1) реалізація державної політики у сфері управління корпоративними правами держави та аналіз її результатів;
- 2) додержання законодавства України про управління корпоративними правами держави;
- 3) діяльність суб'єктів управління корпоративними правами держави та господарських структур, яким передано повноваження з управління корпоративними правами держави;
- 4) динаміка та повнота надходжень до Державного бюджету України, безпосередньо пов'язаних з процесом управління корпоративними правами держави;
- 5) відповідно до інших повноважень, визначених законом.

3. Комітет відповідно до покладених на нього завдань має право:

- 1) вносити на розгляд Верховної Ради України, зважаючи на результати практичного застосування законодавчих актів з питань управління корпоративними правами держави, пропозиції щодо внесення змін до законодавства;

- 2) заслуховувати звіти про роботу суб'єктів управління корпоративними правами держави та господарських структур, яким передано повноваження з управління корпоративними правами держави;
- 3) брати участь в обговоренні проекту Державного бюджету України щодо планових надходжень від управління корпоративними правами держави;
- 4) заслуховувати інформацію посадових осіб Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади з питань управління корпоративними правами держави;
- 5) ознайомлюватися з документами, матеріалами та одержувати іншу необхідну інформацію з питань управління корпоративними правами держави від державних органів;
- 6) залучати до роботи Комітету фахівців з міністерств, інших державних органів, громадських організацій, наукових установ;
- 7) виявляти проблеми, що потребують невідкладних рішень, у процесі управління корпоративними правами держави;
- 8) залучати до роботи Комітету представників контрольно-ревізійних органів.

{Закон доповнено статтею 16⁻¹ згідно із Законом № 3587-IX від 22.02.2024}

Стаття 17. Відповідальність за порушення законодавства з питань управління об'єктами державної власності

1. За невиконання вимог законів України та інших нормативно-правових актів з питань управління об'єктами державної власності та податкового законодавства до винних осіб застосовуються заходи фінансової, адміністративної, дисциплінарної, цивільно-правової та кримінальної відповідальності згідно із законом.

{Частина перша статтю 17 в редакції Закону № 465-IX від 16.01.2020}

2. Відповідальність за своєчасність подання центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері управління об'єктами державної власності, інформації, зазначеної в частині шостій статті 16 цього Закону, та її повноту несуть керівники суб'єктів управління об'єктами державної власності.

{Статтю 17 доповнено частиною другою згідно із Законом № 1405-VIII від 02.06.2016}

Стаття 18. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Декрет Кабінету Міністрів України від 15 грудня 1992 року № 8-92 "Про управління майном, що є у загальнодержавній власності" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 7, ст. 52; 2003 р., №№ 18-22, ст. 144).

3. Статтю 326 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356) доповнити частиною третьою такого змісту:

"3. Управління майном, що є у державній власності, здійснюється державними органами, а у випадках, передбачених законом, може здійснюватися іншими суб'єктами".

3⁻¹. Установити, що керівником (виконуючим обов'язки керівника) державного унітарного підприємства (крім підприємств, включених до переліку об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, або до переліку об'єктів великої приватизації державної власності), щодо якого прийнято рішення про приватизацію, може бути призначена особа за сумісництвом, якщо таке сумісництво не заборонено спеціальним законом для окремих категорій осіб. Особа може бути керівником за сумісництвом одночасно не більш як на п'яти державних унітарних підприємствах, якщо одночасно виконуються такі умови:

1) балансова вартість майна жодного з підприємств не перевищує 100 мільйонів гривень;

2) дохід жодного з підприємств згідно з даними фінансової звітності за останній звітний рік не перевищує 12 мільйонів гривень або підприємством не подано фінансову звітність за останній звітний рік.

{Статтю 18 доповнено пунктом 3⁻¹ згідно із Законом № 2468-IX від 28.07.2022}

4. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування органами виконавчої влади прийнятих ними нормативно-правових актів, що не відповідають цьому Закону.

5. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

6. Рекомендувати Президенту України привести укази Президента України у відповідність із цим Законом.

7. Договори доручення на управління корпоративними правами держави, укладені до набрання чинності цим Законом, є чинними до моменту закінчення строку їх дії відповідно до умов зазначених договорів.

Президент України	В.ЮЩЕНКО
м. Київ 21 вересня 2006 року № 185-V	